

Nazwa Budynku: Państwowe Muzeum
Etnograficzne w Warszawie

Adres Budynku: ul. Kredytowa 1, 00-056 Warszawa

Wykonawca: Nautil Sp. z o.o.
ul. Chrzanowskiego 2, 81-198 Kosakowo

Zamawiający: Państwowe Muzeum
Etnograficzne w Warszawie
ul. Kredytowa 1, 00-056 Warszawa

Data Raportu: 2025-05-21

Sprawdzenie dostępności architektonicznej
budynku wraz z jego otoczeniem

.....
.....

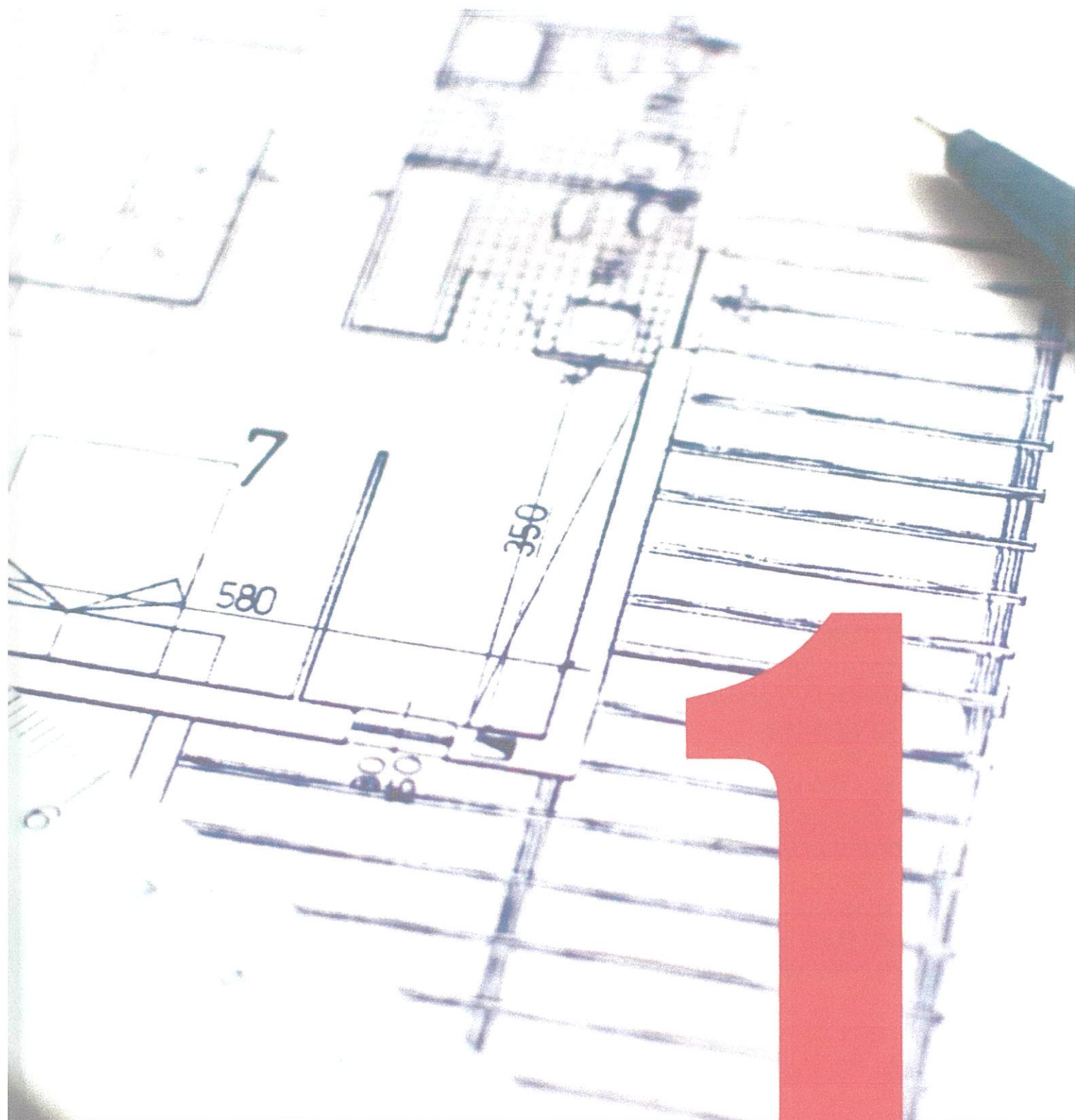
podpis

Tytuł	Opis
Przedmiot i cel badania:	Budynek Państwowego Muzeum Etnograficznego w Warszawie oraz otoczenie budynku.
Adres budynku:	ul. Kredytowa 1, 00-056 Warszawa
Zakres badania:	Sprawdzenie dostępności architektonicznej budynku wraz z jego otoczeniem.
Data raportu:	2025-05-21
Autor:	mgr inż. Dorota Sipurzyńska
Wykonawca:	Nautil Sp. z o.o.
Informacje kontaktowe:	Tel. 530 262 005, Mail: biuro@nautil.pl

Spis treści

Wprowadzenie	4
Zakres audytu	6
Wyniki Oceny	10
Zalecenia	42
1. Otoczenie zewnętrzne	45
2. Parking dla osoby z niepełnosprawnością	47
3. Strefa wejścia	49
4. Schody zewnętrzne	50
5. Pochylnie - nie dotyczy	52
6. Domofon - nie dotyczy	52
7. Punkt obsługi klienta i kasy biletowe	52
8. Korytarze i hol główny	53
9. Komunikacja pionowa - schody wewnętrzne	57
10. Dźwig osobowy	60
11. Toaleta dla OzN	63
12. Pokoje rodzica z dzieckiem - nie dotyczy	75
13. Inne pomieszczenia	76
14. Ochrona przeciwpożarowa	87
15. Informacje	89
16. Akustyka pomieszczeń	92
Opinia testerów z niepełnosprawnościami	93
Audyt Komunikacyjno-Informacyjny	96

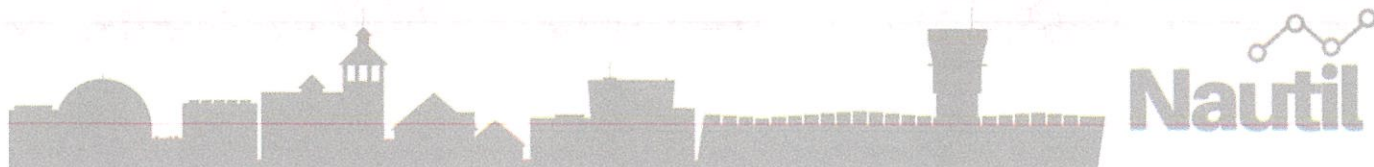

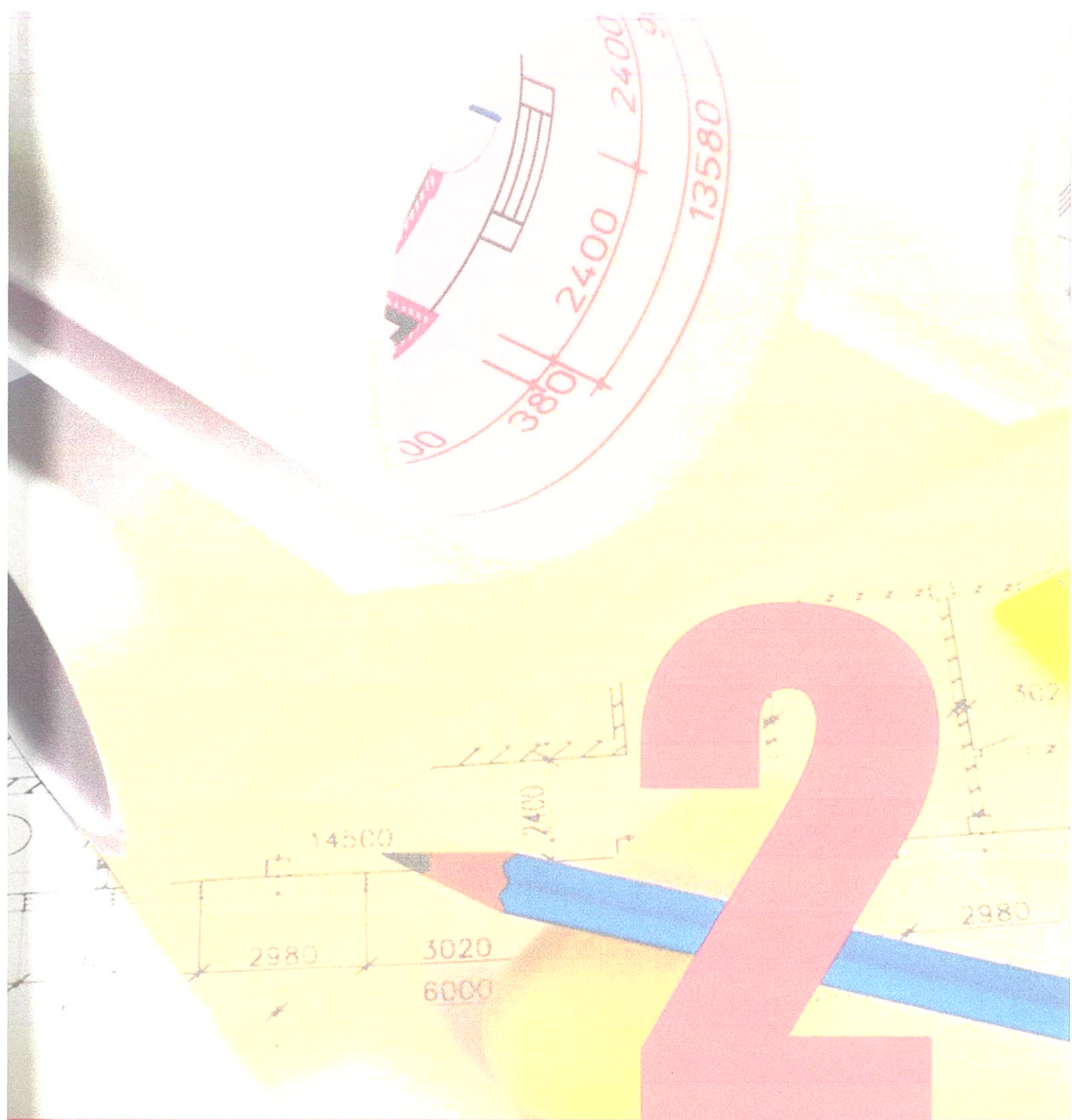
Wprowadzenie

W trakcie audytu, który miał na celu ocenę zgodności budynku muzeum z wytycznymi dotyczącymi dostępności architektonicznej, skupiono się na kilku kluczowych zasadach projektowania:

- równy dostęp - zastosowane rozwiązania powinny zapewnić dostęp dla możliwie największej grupy osób korzystających z budynku,
- elastyczność użytkowania - zastosowane rozwiązania powinny uwzględniać potrzeby i możliwości różnych użytkowników,
- prostota i intuicyjność - sposób korzystania powinien być prosty i intuicyjny, łatwy do zrozumienia niezależnie od poziomu inteligencji, umiejętności koncentracji użytkownika, czy znajomości języka,
- czytelna informacja - informacja powinna być czytelna niezależnie od warunków otoczenia oraz możliwości sensorycznych użytkowników,
- minimalizowanie wysiłku fizycznego - zastosowane rozwiązania powinny umożliwiać efektywny, wygodny i niepowodujący zmęczenia sposób korzystania,
- wielkość przestrzeni umożliwiająca dostęp i pole manewru niezależnie od parametrów ciała i mobilności użytkowników.

W raporcie szczegółowo opisano zakres przeprowadzonego audytu oraz wyniki każdego z przeprowadzonych testów i pomiarów. Zidentyfikowano obszary w których popełniono błędy w aranżacji przestrzeni i pokazujemy czy można je poprawić. Przedstawiono dodatkowe ulepszenia w celu przekształcenia przestrzeni tak, by była uniwersalnie dostępna.

Zakres audytu

Podstawą do przeprowadzenia raportu oraz przedstawienia wytycznych dostępności architektonicznej jest budynek Państwowego Muzeum Etnograficznego w Warszawie. Budynek ma 3 kondygnacje nadziemne i przyziemie.

Powierzchnia użytkowa budynku wynosi m².

Podstawy prawne:

- Ustawa prawo budowlane - [z dnia 7 lipca 1994 r. \(Dz. U. z 2020 r. poz. 1333 z późn. zm.\)](#)
- Rozporządzenie ministerstwa infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie - [z dnia 12 kwietnia 2002 r. \(Dz. U. z 2019 r. poz. 1065 z późn. zm.\)](#)
- Norma ISO 21542:2011. Building construction - Accessibility and usability of the built environment
- Norma ISO 23599:2012 Assistive products for blind and vision-impaired persons - Tactile walking Surface indicators
- Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych i administracji w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów - [z dnia 7 czerwca 2010 r. \(Dz. U. z 2010 r. poz. 719 z późn. zm.\)](#)
- Ustawa o ochronie przeciwpożarowej - [z dnia 24 sierpnia 1991 r. \(Dz. U. z 2020 r. poz. 961 z późn. zm.\)](#)
- Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami - [z dnia 23 lipca 2003 r. \(Dz. U. z 2020 r. poz. 282 z późn. zm.\)](#)

Podstawy metodologiczne i standardy:

- Włącznik 2.0. Projektowanie bez barier. Kamil Kowalski
- Standardy dostępności architektonicznej dla m.st. Warszawy
- Standardy dostępności dla Polityki Spójności 2021-2027

Obiekt został oceniony pod kątem dostępności dla osób :

- - z niepełnosprawnościami ruchowymi
- - poruszających się na wózkach inwalidzkich
- - z dziećmi
- - starszych
- - słabo widzących i niewidomych
- - słabo słyszących i głuchych
- - z ograniczeniami w zakresie komunikacji
- - z zaburzeniem psychicznym lub intelektualnym
- - z zaburzeniem funkcji czuciowych
- - nie znających języka polskiego

Audytorzy

- - Autor opracowania:
[mgr inż. Dorota Sipurzyńska](#)
- - Organizacja, z którą audytor jest powiązany:
[Nautil Sp. z o.o.](#)
- - Kontakt z audytorami:
biuro@nautil.pl, tel 530 262 00

Elementy otoczenia budynku podlegające ocenie:

- ciągi komunikacyjne i schody zewnętrzne,
- stanowiska postojowe dla osób z niepełnosprawnością.

Pomieszczenia w budynku podlegające ocenie:

- hall główny z punktem sprzedaży biletów,
- sale wystaw,
- sale warsztatowe,

- biblioteka,
- pomieszczenia WC dostosowane dla osób z niepełnosprawnością.

Komunikacja pionowa i pozioma w budynku.

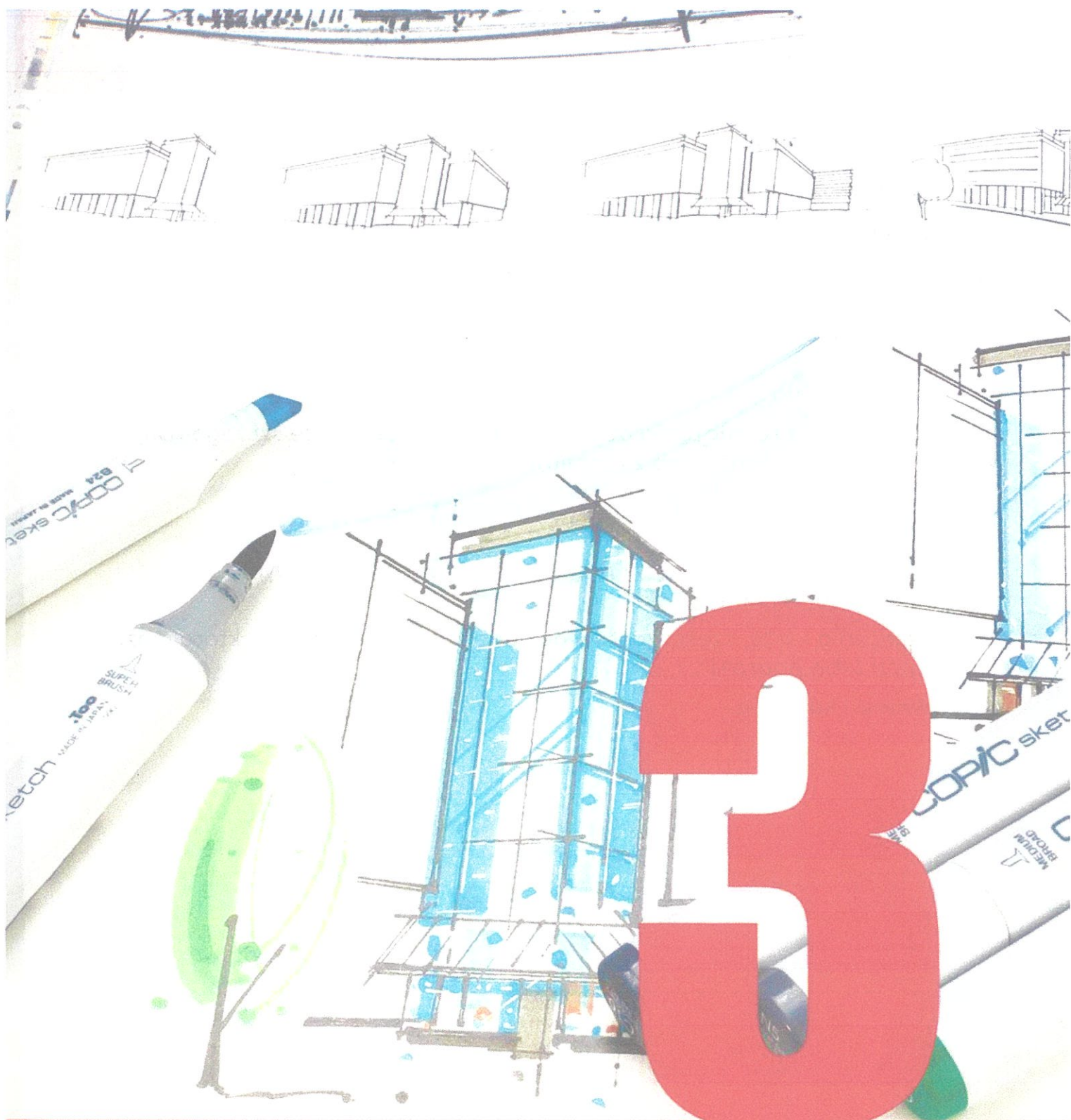
- wewnętrzna klatka schodowa,
- korytarze,
- strefa wejścia.

Oceniono również rozwiązania ochrony przeciwpożarowej ze szczególnym wskazaniem na ochronę osób z niepełnosprawnością.

Raport podzielony jest na 3 części:

- Wyniki Oceny - w tej części przedstawione są kryteria i wyniki, wraz z oceną stanu istniejącego,
- Zalecenia - w tej części zostały opisane wszystkie elementy które można lub trzeba poprawić,
- Wnioski końcowe

Wyniki oceny

1. Otoczenie zewnętrzne

Lp.	Kategoria/kryterium	Wymagania spełnione	Ocena stanu istniejącego
1.1	Ciągi komunikacyjne		
1.1.1.	Stosowanie nawierzchni użytkowej pasa ruchu pieszego, która jest stabilna, równa, bez ubytków i ma właściwości antypoślizgowe	Tak	
1.1.2.	Stosowanie nawierzchni użytkowej pasa ruchu pieszego, która w sposób jednoznaczny prowadzi pieszego wzdłuż tego pasa, dzięki stosowaniu materiałów o określonej, typowej fakturze i kolorystyce, rozpoznawalnych kształtów i informacji dotykowych – elementów podkreślających kierunek ruchu i sygnalizujących ewentualne przeszkody	Nie	
1.1.4.	Wyposażenie, miejsca odpoczynku, siedzenia i elementy małej architektury znajdują się poza szerokością 1,8 m (główna trasa dojścia do budynku).	Nie	
1.1.5.	Minimalna szerokość ciągów komunikacyjnych: 150 cm (oddzielone od jezdni), 200 cm (przy jezdni).	Nie	
1.1.6.	W ciągach pieszych o szerokości poniżej 180 cm i długości powyżej 50 m miejsca mijania o długości 200 cm i szerokości 180 cm co 25 m.	Nie dotyczy	
1.1.7.	Ścieżki rowerowe wyraźnie oddzielone od chodnika.	Nie dotyczy	
1.2	Przejście dla pieszych - nie dotyczy		

1.3	Wypożażenie zewnętrzne		
1.3.1.	Lokalizacja miejsc siedzących (np. ławek) nie rzadziej niż: -co 50 m (w miejscach o dużym natężeniu ruchu pieszego), - co 100 m (w miejscach o mniejszym natężeniu ruchu pieszego)	Nie dotyczy	
1.3.2.	Zapewniono miejsca postojowe dla rowerów.	Tak	
1.4	Oświetlenie zewnętrzne		
1.4.1.	Równomierna dystrybucja światła i odpowiednie natężenie światła na całej trasie dojścia do budynku.	Tak	

2. Parking dla OzN

Lp.	Kategoria/kryterium	Wymagania spełnione	Ocena stanu istniejącego
2.1.	Lokalizacja stanowisk postojowych		
2.1.1.	Ilość miejsc postojowych dla OZN przy ogólnej liczbie miejsc postojowych: 1 przy 6-15, 2 przy 16-40, 3 przy 41-100, 4% przy ponad 100	Nie	
2.1.2.	Miejsca parkingowe dla osób z niepełnosprawnością powinny znajdować się blisko wejścia do budynku, jeżeli parking jest oddalony od budynku, miejsca w pobliżu wyjścia z parkingu	Nie	
2.1.3.	Dojście z miejsca postojowego do najbliższego ciągu pieszego powinno być utwardzone, z gładką i antypoślizgową nawierzchnią, pozbawione różnic wysokości i uskoków (maksymalna dopuszczalna różnica poziomów: 2 cm, przy czym wymaga się,	Nie	

	aby krawędź krawężnika była zaokrąglona lub sfazowana)		
2.2.	Stanowiska postojowe		
2.2.1.	Równa i gładka o prawidłowym spadku podłużnym i poprzecznym	Tak	
2.2.2.	Odpowiednie oznaczenie poziome (niebieskie tło, opcjonalnie znak poziomy p 20 "koperta" i/lub znak poziomy p 24 "miejsce dla pojazdu osoby niepełnosprawnej")	Tak	
2.2.3.	Odpowiednie oznaczenie pionowe (znak pionowy d18a "parking miejsce zastrzeżone" wraz z tabliczką t 29 informująca o miejscu dla osoby niepełnosprawnej)	Tak	
2.2.4.	Wskaźnik odbicia światła słonecznego w wartości co najmniej 0,33	Nie	miejsce do przemalowania
2.2.5.	Minimalne wymiary miejsca parkingowego przy parkowaniu prostokątnym 3,6 m x 5 m, przy parkowaniu równoległym 3,6 m i 6 m.	Tak	miejsce usytuowane ukośnie

3. Strefa wejścia

Lp.	Kategoria/kryterium	Wymagania spełnione	Ocena stanu istniejącego
3.1	Otoczenie strefy wejścia		
3.1.1.	Przed wejściem nawierzchnia utwardzona i antypoślizgowa o nachyleniu nie większym niż 5%	Tak	

Lp.	Kategoria/kryterium	Wymagania spełnione	Ocena stanu istniejącego
3.1.2.	Zapewniona przestrzeń manewrowa dla wózka o wymiarach co najmniej 1,5 x 1,5 m poza polem otwierania się drzwi,	Tak	
3.1.3.	Wycieraczka na poziomie chodnika lub jej wysokość jest mniejsza niż 1 cm, gumowa lub metalowa trwale przymocowana, o oczkach nie większych niż 2 cm	Nie	
3.1.4.	Odpowiednie oświetlenie wejścia	Tak	
3.2	Drzwi		
3.2.1.	Drzwi wejściowe w budynkach użyteczności publicznej powinny mieć szerokość w świetle co najmniej 120 cm, z możliwością zastosowania drzwi dwuskrzydłowych ze skrzydłem ruchomym o szerokości 90 cm (zalecane 100 cm)	Tak	
3.2.2.	Próg max 2 cm, ze ściętym klinem, w wyróżniającym się kolorze	Tak	
3.2.3.	Są lekkie i łatwe w obsłudze	Nie	duże i ciężkie drzwi wejściowe
3.2.4.	Szklane drzwi (zewnątrzne i wewnętrzne) muszą być oznaczone kontrastowym elementem - minimalnie w formie żółtego pasa szerokości ok 20 cm, naklejonego na całej szerokości skrzydła drzwi na wysokości ok 160 cm	Nie dotyczy	
3.2.5	Stosowanie klamek i pochwytów skontrastowanych kolorystycznie z barwą drzwi	Nie	
3.2.6	Wysokość montażu klamki w przedziale 0,8-1,1 m od poziomu posadzki	Tak	

Lp.	Kategoria/kryterium	Wymagania spełnione	Ocena stanu istniejącego
3.2.7	Ściana od strony otwierania drzwi oddalona jest o min 60 cm	Tak	
3.2.8	W przypadku drzwi obrotowych lub wahadłowych towarzyszą im drzwi rozwierane lub przesuwne	Nie dotyczy	
3.2.9	Prześwit wolny od przeszkód o szerokości 90 cm	Tak	
3.2.10	Przestrzeń manewrowa w wiatrołapie: minimum 150x220 cm, poza polem otwierania skrzydła drzwi	Nie dotyczy	

4. Schody zewnętrzne

Lp.	Kategoria/kryterium	Wymagania spełnione	Ocena stanu istniejącego
4.1	Schody zewnętrzne		
4.1.1	Ilość stopni w jednym biegu poniżej 10.	Tak	6 stopni
4.1.2	Szerokość: biegu 1,2 m, szerokość spocznika 1,5 m.	Tak	
4.1.3	Głębokość stopni min. 35 cm, wysokość stopni max. 17,5 cm.	Nie	Nierówne stopnie
4.2	Balustrady i poręcz		
4.2.1	Schody zewnętrzne i wewnętrzne, służące do pokonania wysokości przekraczającej 50 cm, są z balustradą lub innym zabezpieczeniem od strony przestrzeni otwartej, o wysokości 110 cm.	Nie	
4.3	Oznaczenia		

4.3.1	W odległości maks. 50 cm przed krawędzią pierwszego stopnia schodów w dół oraz przed krawędzią pierwszego stopnia schodów w górę, ułożono fakturę ostrzegawczą o szerokości nie mniejszej niż 40 cm i nie większej niż 60 cm.	Nie	
4.3.2	Powierzchnie spoczników schodów powinny mieć wykończenie wyróżniające je odcieniem, barwą bądź fakturą, min. w pasie 30 cm od krawędzi rozpoczynającej i kończącej bieg schodów.	Nie	
4.3.3	Wszystkie krawędzie stopni są oznaczone przy pomocy kontrastowego pasa o szerokości 5 cm umieszczonego wzdłuż całej krawędzi stopni w poprzek biegu.	Nie	
4.4	Skrajnia ruchu pod schodami		
4.4.1	Zachowano bezpieczną skrajnię ruchu pieszych i gdy bieg schodowy jest nadwieszony nad ciągiem pieszym, przestrzeń pod schodami o wysokości mniejszej niż 220 cm powinna być obudowana lub oznaczona.	Nie dotyczy	

7. Recepcja

Lp.	Kategoria/kryterium	Wymagania spełnione	Ocena stanu istniejącego
7.1	Położenie i wyposażenie		
7.1.1	Lokalizacja w miejscu łatwym do odnalezienia: - z głównej strefy wejściowej do budynku lub jego części, zajmowanej przez	Tak	

	instytucję, - z głównych ciągów komunikacji pionowej i poziomej w budynku;		
7.1.2.	Dla przynajmniej jednego stanowiska recepcji / punktu informacyjnego przewidziano blat recepcji o szerokości min. 0,9 m, o wysokości 0,8 m	Nie	Brak miejsca przy ładzie dla osoby korzystającej z wózka dla niepełnosprawnych
7.1.3.	Dla przynajmniej jednego stanowiska recepcji / punktu informacyjnego przewidziano wolną przestrzeń na kolana osoby na wózku o minimalnych wymiarach 0,7 m wysokości x 0,6 m głębokości	Nie	
7.1.4.	Zapewniono przestrzeń manewrową dla osoby na wózku o minimalnych wymiarach 1,5x1,5 m przed stanowiskiem	Tak	
7.1.5.	Dla przynajmniej jednego stanowiska przewidziano wyposażenie w pętlę indukcyjną, a to stanowisko jest oznakowane symbolem	Tak	
7.1.6.	Jeśli to możliwe – ograniczanie użycia szyb i przeszkleń w obrębie ład i kontuarów; w przypadku, w którym szyba / przeszklecie są konieczne – zapewnienie możliwości ich demontażu lub wyposażenie lady / kontuaru w system głośnomówiący (interkom);	Tak	
7.1.7.	Dojście do recepcji / punktu informacyjnego jest oznakowane zmienną fakturą lub systemem prowadzenia w posadzce	Nie	

8. Komunikacja pozioma

PT.	Kategoria/kryterium	Wymagania spełnione	Ocena stanu istniejącego
8.1.	Szerokość korytarza		
8.1.1.	Szerokość korytarza - dla placówek szpitalnych min 220 cm	Tak	306 cm
8.1.2.	Miejsca wymijania przy korytarzu o szerokości <220 cm co 25 m.	Nie dotyczy	
8.2.	Nawierzchnia		
8.2.1.	Równa nawierzchnia bez przeszkód	Tak	
8.2.2.	Nawierzchnia antypoślizgowa	Nie dotyczy	
8.3.	Wysokość korytarza		
8.3.1.	Wysokość korytarza powyżej 220 cm	Tak	237 cm
8.4.	Oświetlenie		
8.4.1.	Równomierne oświetlenie	Tak	
8.4.2.	Min. 300 lx	Tak	

9. Komunikacja pionowa

Lp.	Kategoria/kryterium	Wymagania spełnione	Ocena stanu istniejącego
9.1	Szerokość biegu		
9.1.1.	Minimalna szerokość 120 cm mierzona pomiędzy poręczami	Tak	szerokość 180 cm
9.1.2.	Schody do piwnic pomieszczeń technicznych i poddaszy nieużytkowych 80cm	Nie dotyczy	

9.1.3.	Szerokości schodów nie są ograniczane przez zainstalowane urządzenia oraz elementy budynku	Tak	
9.1.4.	Długość spoczników schodów stałych w budynku wynosi min. 150 cm	Nie	szerokość spoczników 136 cm
9.2	Stopnie		
9.2.1.	Maksymalna wysokość stopnia - 15 cm	Tak	
9.2.2.	Maksymalna ilość stopni wewnątrz obiektów wynosi - 17	Tak	
9.2.3.	Prawidłowe wyprofilowanie stopni schodów.	Tak	
9.2.4.	Nawierzchnia schodów jest antypoślizgowa	Tak	
9.2.5.	Wszystkie stopnie w biegu mają tą samą wysokość	Tak	
9.2.6.	Wysokość i szerokość stopnia wynikające z warunku określonego wzorem: $2h + s = 60$ do 65 cm	Tak	
9.3	Poręcze i pochwyt		
9.3.1.	Schody wewnętrzne, służące do pokonania wysokości przekraczającej 50 cm, są z balustradą lub innym zabezpieczeniem od strony przestrzeni otwartej, o wysokości 110 cm	Tak	balustrada na wysokości 110 cm
9.3.2.	Schody wewnętrzne mają balustrady lub poręcze przyściennie umożliwiające lewo- i prawostronne ich użytkowanie	Tak	
9.3.3.	Przy szerokości biegu schodów większej niż 4 m należy zastosować dodatkową balustradę pośrednią	Nie dotyczy	

9.3.4.	Maksymalny prześwit lub wymiar otworu pomiędzy elementami wypełnienia balustrady nie jest większy niż 12 cm	Tak	
9.3.5.	Zastosowano poręcz na wysokości 90 cm pierwszą	Nie	poręcz na wysokości 111 cm
9.3.6.	Dodatkowo na wysokości 60 75 cm drugą	Nie	drugą poręcz zaleca się w miejscach w których często przebywają dzieci
9.3.7.	Poręcze przy schodach przed ich początkiem i za końcem są zakończone w sposób zapewniający bezpieczne użytkowanie	Tak	
9.3.8.	Poręcze przy schodach oddalone od ścian, do których są mocowane, co najmniej 5 cm	Nie	
9.3.9.	Część chwytana poręczy ma średnicę w zakresie 3,5 cm 4,5 cm	Nie	poręcz o szerokim prostokątnym profilu
9.3.10.	Na końcach poręczy są zamontowane oznaczenia dotykowe (pismo wypukłe lub piktogramy dotykowe) i w alfabecie braille'a,	Tak	
9.3.11.	Końce poręczy są zawinięte w dół lub zamontowane do ściany, tak aby nie można było zaczepić się fragmentami ubrania,	Tak	
9.3.12.	Zapewniono ciągłość prowadzenia poręczy na schodach wielobiegowych	Nie	
9.3.13.	Dopuszczono przerwanie ciągłości poręczy w przypadku spoczników o długości większej niż 3 m	Nie dotyczy	
9.3.14.	Poręcze są w kolorze kontrastującym z	Tak	

	tłem ściany		
9.4	Oznaczenia		
9.4.1.	Wykończenie spoczników wyróżniające je odcieniem lub barwą (min. LRV = 60) bądź fakturą, co najmniej w pasie 0,30 m od krawędzi rozpoczynającej i kończącej bieg schodów,	Nie	
9.4.2.	Wszystkie krawędzie stopni są oznaczone przy pomocy kontrastowego pasa o szerokości 5 cm umieszczonego wzdłuż całej krawędzi stopni w poprzek biegu	Nie	
9.4.3.	Zachowano bezpieczną skrajnię ruchu pieszych i gdy bieg schodowy jest nadwieszony nad ciągiem pieszym, przestrzeń pod schodami o wysokości mniejszej niż 220 cm powinna być obudowana lub oznaczona	Nie dotyczy	
9.5	Oprawa oświetleniowa		
9.5.1.	Czy są zainstalowane bezpiecznie dla użytkowników	Tak	
9.5.2.	Czy oświetlenie jest min. 150 lx	Tak	

10. Dźwigi osobowe

Lp.	Kategoria/kryterium	Wymagania spełnione	Ocena stanu istniejącego
10.1	Umiejscowienie windy		
10.1.1.	Dźwig powinien znajdować się jak najbliżej wejścia do placówki.	Tak	W holu głównym

10.1.2	Odległość między drzwiami windy a przeciwległą ścianą lub inną przegrodą musi wynosić co najmniej 160 cm poza obrysem otwarcia drzwi.	Tak	
10.1.3	Na dojściu do windy należy zastosować system fakturowy prowadzący do panelu zewnętrznego.	Nie	
10.2	Wejście do windy		
10.2.1	Różnica poziomów podłogi kabiny i posadzki na zewnątrz windy nie może być większa niż 2 cm.	Tak	
10.2.2	Przy każdych drzwiach do kabiny dźwigu należy umieścić sygnalizację wizualną, informującą o numerze lub nazwie piętra (wyświetlacz na ścianie kabiny dźwigu oraz numer / nazwa piętra jako element graficzny w posadzce lub na przeciwległej do drzwi dźwigu ścianie)	Nie	
10.2.3	Numery kondygnacji powinny być wykonane wypukłą, kontrastową czcionką i umieszczone na wysokości wzroku (od 145 do 165 cm)	Nie	
10.2.4	Drzwi windy oraz ich obramowanie powinny być kolorystycznie skontrastowane względem otoczenia	Nie	
10.2.5	Zaleca się aby winda była wyposażona w drzwi automatyczne	Tak	
10.3	Panel zewnętrzny		
10.3.1	Przyciski panelu zewnętrznego powinny być na wysokości 80-110 cm	Tak	przyciski panelu zewnętrznego na wysokości 112 cm
10.3.2	Panel zewnętrzny powinien być skontrastowany kolorystycznie	Nie	

	względem otoczenia		
10.3.3	Jeśli w windzie zastosowano drzwi uchylne panel zewnętrzny należy umieścić po stronie klamki.	Nie dotyczy	
10.3.5	Panel zewnętrzny powinien mieć wypukłe przyciski, oznaczone w alfabecie Braille'a oraz za pomocą wypukłych symboli	Tak	
10.3.6	Przyciski muszą mieć sygnalizację świetlną, która aktywuje się po naciśnięciu.	Tak	
10.3.7	Windę należy wyposażyć w sygnalizację informującą o przyjeździe windy i kierunku jazdy, dźwiękową oraz świetlną.	Tak	
10.4	Kabina windy		
10.4.1	Drzwi do kabiny muszą mieć szerokość min. 90 cm.	Tak	90 cm
10.4.2	Kabina powinna być wyposażona w czujniki zamykania drzwi	Tak	
10.4.3	Minimalne wymiary kabiny to 110 do 140	Tak	Wymiary kabiny 145x145 cm
10.4.4	Zamontowano przynajmniej jedną poręcz, umieszczoną na wysokości 90 cm od poziomu posadzki	Tak	
10.4.5	Jeśli panel sterujący jest na tej samej ścianie co poręcz, w poręczy musi być przerwa.	Tak	
10.4.6	Górna krawędź poręczy musi być zamontowana na wysokości 90 cm	Tak	94cm
10.4.7	Odległość poręczy od ściany powinna	Tak	

	wynosić min 5 cm		
10.4.8	Na ścianie naprzeciw drzwi należy zamontować lustro - maksymalnie 40 cm nad podłogą i do wysokości minimalnej 190 cm. Montaż lustra nie dotyczy windy o powierzchni 150x150 cm, w których zastosowano przestrzeń manewrową.	Nie	
10.4.9	Zaleca się, aby kabina miała wymiary minimum 150 cm na 210 cm	Nie dotyczy	
10.4.10	Dźwig osobowy można wyposażać w składane siedzenie montowane na wysokości 50 cm od podłogi	Nie dotyczy	
10.5	Wewnętrzny panel sterujący		
10.5.1	Przycisk panelu wewnętrznego należy zamontować na wysokości od 80 cm do 110 cm.	Tak	
10.5.2	Panel musi znajdować się w odległości minimum 50 cm od naroża kabiny przeciętego do drzwi.	Tak	
10.5.3	W windzie przelotowej panele sterujące należy umieścić na obu ścianach kabiny.	Nie dotyczy	
10.5.4	W windzie powinno być zainstalowane narzędzie do głosowego informowania o kierunku jazdy i o numerze piętra.	Tak	
10.5.5	W przypadku drzwi otwieranych centralnie panel należy montować po prawej stronie od wejścia. W przypadku drzwi otwieranych jednostronnie panel sterujący musi znajdować się po stronie zgodnej z kierunkiem zamykania drzwi.	Tak	
10.5.6	Przyciski piętrowe powinny się znajdować nad przyciskami alarmu i	Tak	

	przyciskami funkcyjnymi		
10.5.7	W windzie obsługującej ponad 5 kondygnacji przyciski piętrowe należy rozmieścić mijankowo.	Nie dotyczy	
10.5.8	Panel wewnętrzny powinien mieć wypukłe przyciski, oznaczone w alfabecie Braille'a oraz za pomocą wypukłych symboli.	Tak	
10.5.9	Przyciski muszą mieć sygnalizację świetlną, która aktywuje się po naciśnięciu	Tak	
10.5.10	Panel wewnętrzny należy skolorystycznie względem ścian windy na poziomie LRV ≥ 60	Nie	
10.5.11	Przycisk wyjścia z budynku (parter, lobby, recepcja), oznaczony kolorem zielonym, powinien wystawać ponad pozostałe przyciski o minimum 5 mm	Tak	
10.5.12	Wymaga się, aby przycisk alarmu był oznaczony kolorem żółtym	Tak	
10.5.13	Zaleca się, aby sygnalizacja alarmowa umożliwiała komunikację z osobami głuchymi (połączenie wideo).	Nie	

11. Pomieszczenie WC dla OzN - na kondygnacji przyziemie

Lp.	Kategoria/kryterium	Wymagania spełnione	Ocena stanu istniejącego
11.1	Toalety - Przestrzeń manewrowa		
11.1.1.	Obszar manewrowy o minimalnych wymiarach 150x150 cm	Nie	85 cm do muszli

11.2	Urządzenia alarmowe		
11.2.1.	Przycisk/ linka do wzywania pomocy na wysokości 40 cm od poziomu posadzki	Nie dotyczy	Brak urządzeń alarmowych
11.2.2.	Sygnał wizualny i dźwiękowy	Nie dotyczy	
11.3	Powierzchnie ścian i podłóg		
11.3.1.	Ściany i podłogi powinny być ze sobą skonstrastowane;	Tak	Kontrast
11.3.2.	Podłogi i posadzki w toaletach powinny być wykonywane z materiałów antypoślizgowych	Nie	podłogi mogą być trochę śliskie, zwłaszcza w mokrych warunkach
11.4	Drzwi		
11.4.1.	Wejście do toalety powinno być oznaczone za pomocą piktogramów na ścianach oraz informacją w alfabecie braille'a	Tak	
11.4.2.	Drzwi otwierane na zewnątrz, o szerokości co najmniej 90 cm	Tak	szerokość 90 cm
11.4.3.	Klamka i zamek drzwi	Tak	klamka na wysokości 111 cm
11.4.4.	Poziomy pochwyt po obu stronach drzwi.	Nie	
11.4.5.	Ręczne otwieranie i zamykanie drzwi toalety nie powinno wymagać siły przekraczającej 25 N	Tak	
11.5	Pozostałe elementy		
11.5.1.	Włączniki światła powinny się znajdować na wysokości 80-110 cm od poziomu posadzki	Nie dotyczy	Czujka światła
11.5.2.	Oświetlenie umożliwia korzystanie z pomieszczenia min. 300 lx	Tak	460 lx

11.5.3	Wieszaki na ubrania na wysokości ok. 180 cm i przynajmniej jeden na wysokości ok. 110 cm	Nie	159 cm jeden wieszak
11.5.4	Dodatkowe wyposażenie	Nie dotyczy	
11.6	Miska ustępowa dla osób niepełnosprawnych - Przestrzeń manewrowa obok muszli		
11.6.1.	Szerokości min. 90 cm (zalecana z obydwu stron),	Nie	Brak przestrzeni manewrowej
11.6.2.	Górna krawędź deski powinna się znajdować na wysokości 42-48 cm	Tak	górna krawędź deski znajduje się na wysokości 49 cm
11.6.3.	Oś muszli nie bliżej niż 45 cm od ściany	Tak	51 cm
11.6.4.	Deska ustępowa powinna być jednolita,, stabilna	Tak	
11.7	Poręcz		
11.7.1.	W odległości 30 40 cm od osi muszli	Tak	44 cm
11.7.2.	Na wysokości 70-85 cm (górna krawędź poręczy)	Tak	80 cm
11.7.3.	Wystające 10 15 cm przed muszlę	Nie	Wystaje ok 2 cm
11.8	Spluczka		
11.8.1.	Przycisk spluczki powinien się znajdować z boku miski ustępowej na wysokości nieprzekraczającej 80 110 cm	Tak	Od góry
11.8.2.	Podajnik papieru toaletowego powinien się znajdować na wysokości 60 70 cm od posadzki	Nie	90 cm
11.9	Umywalka - Wysokość		

11.9.1.	Górna krawędź na wysokości 75 85 cm od posadzki	Tak	81 cm
11.9.2.	Dolna krawędź nie niżej niż 60 70 cm od posadzki	Tak	70 cm
11.9.3.	Lustro: dolna krawędź nie wyżej niż 80 cm od poziomu posadzki lub bezpośrednio nad umywalką	Nie	
11.9.4.	Bateria	Tak	
11.9.5.	Dozownik mydła, suszarka/ręczniki: na wysokości 80 110 cm od poziomu posadzki	Nie	121cm
11.10	Przestrzeń manewrowa		
11.10.1.	Przed umywalką o wymiarach 90x150cm	Nie	
11.10.2.	Nie więcej niż 40 cm tej przestrzeni może znajdować się pod umywalką	Nie dotyczy	
11.11	Poręcze		
11.11.1.	Montowane po obu stronach umywalki na wysokości 90 100 cm	Nie	poręcz na wysokości 81 cm
11.11.2.	Odległość nie mniejszej niż 5 cm pomiędzy krawędzią poręczy a umywalką	Tak	

11. Pomieszczenia WC dla OzN - na kondygnacji I piętro

- toaleta przy czytelnicy (oznaczona jako toaleta damska)

Lp.	Kategoria/kryterium	Wymagania spełnione	Ocena stanu istniejącego
11.1	Toalety - Przestrzeń manewrowa		
11.1.1.	Obszar manewrowy o minimalnych wymiarach 150x150 cm	Tak	158 cm
11.2	Urządzenia alarmowe		

11.2.1.	Przycisk/ linka do wzywania pomocy na wysokości 40 cm od poziomu posadzki	Nie	
11.2.2.	Sygnał wizualny i dźwiękowy	Nie dotyczy	
11.3	Powierzchnie ścian i podłóg		
11.3.1.	Ściany i podłogi powinny być ze sobą skontrastowane;	Tak	Zachowany kontrast pomiędzy ścianą a podłogą
11.3.2.	Podłogi i posadzki w toaletach powinny być wykonywane z materiałów antypoślizgowych	Nie	Kafle śliskie zwłaszcza w warunkach zawilgocenia
11.4	Drzwi		
11.4.1.	Wejście do toalety powinno być oznaczone za pomocą piktogramów na ścianach oraz informacją w alfabecie braille'a	Tak	
11.4.2.	Drzwi otwierane na zewnątrz, o szerokości co najmniej 90 cm	Tak	szerokość 101 cm
11.4.3.	Kłamka i zamek drzwi	Tak	Kłamka na wysokości 115 cm, o korzystnym kształcie
11.4.4	Poziomy pochwyt po obu stronach drzwi.	Nie	
11.4.5.	Ręczne otwieranie i zamykanie drzwi toalety nie powinno wymagać siły przekraczającej 25 n	Tak	
11.5	Pozostałe elementy		
11.5.1.	Włączniki światła powinny się znajdować na wysokości 80-110 cm od poziomu	Nie dotyczy	Czujka światła

	posadzki		
11.5.2.	Oświetlenie umożliwia korzystanie z pomieszczenia min. 200 lx	Tak	250 lx
11.5.3	Wieszaki na ubrania na wysokości ok. 180 cm i przynajmniej jeden na wysokości ok. 110 cm	Nie	Nie ma
11.5.4	Dodatkowe wyposażenie	Nie dotyczy	
11.6	Miska ustępowa dla osób niepełnosprawnych - Przestrzeń manewrowa obok muszli		
11.6.1.	Szerokości min. 90 cm (zalecana z obydwu stron),	Nie	Nie zapewniono przestrzeni manewrowej przy misce ustępowej
11.6.2.	Górna krawędź deski powinna się znajdować na wysokości 42-48 cm	Tak	górna krawędź na wysokości 43 cm
11.6.3.	Oś muszli nie bliżej niż 45 cm od ściany	Tak	56 cm
11.6.4.	Deska ustępowa powinna być jednolita, stabilna	Nie	Deska nie jest stabilna
11.7	Poręcze		
11.7.1.	W odległości 30 40 cm od osi muszli	Tak	
11.7.2.	Na wysokości 70-85 cm (górna krawędź poręczy)	Tak	poręcz na wysokości 83 cm
11.7.3.	Wystające 10 15 cm przed muszlę	Nie	
11.8	Spluczka		
11.8.1.	Przycisk spluczki powinien się znajdować z boku miski ustępowej na wysokości nieprzekraczającej 80 110 cm	Tak	
11.8.2.	Podajnik papieru toaletowego powinien się znajdować na wysokości 60 70 cm od	Nie	podajnik papieru na wysokości 84 cm

	posadzki		
11.9	Umywalka - Wysokość		
11.9.1.	Górna krawędź na wysokości 75 85 cm od posadzki	Nie	górna krawędź umywalki na wysokości 93 cm
11.9.2.	Dolna krawędź nie niżej niż 60 70 cm od posadzki	Tak	dolna krawędź umywalki na wysokości 78 cm
11.9.3.	Lustro: dolna krawędź nie wyżej niż 80 cm od poziomu posadzki lub bezpośrednio nad umywalką	Nie	Lustro jest za małe
11.9.4.	Bateria	Tak	
11.9.5.	Dozownik mydła, suszarka/ręczniki: na wysokości 80 110 cm od poziomu posadzki	Nie	dozownik mydła na wysokości 98 cm, ręczniki na wysokości 120 cm
11.10	Przestrzeń manewrowa		
11.10.1.	Przed umywalką o wymiarach 90x150cm	Tak	
11.10.2.	Nie więcej niż 40 cm tej przestrzeni może znajdować się pod umywalką	Tak	
11.11	Poręcze		
11.11.1.	Montowane po obu stronach umywalki na wysokości 90 100 cm	Nie	poręcz na wysokości 84 cm
11.11.2.	Odległość nie mniejszej niż 5 cm pomiędzy krawędzią poręczy a umywalką	Tak	

- toaleta przy czytelnii (oznaczona jako toaleta męska)

Lp.	Kategoria/kryterium	Wymagania spełnione	Ocena stanu istniejącego
11.1	Toalety - Przestrzeń manewrowa		
11.1.1.	Obszar manewrowy o minimalnych wymiarach 150x150 cm	Nie	
11.2	Urządzenia alarmowe		
11.2.1.	Przycisk/ linka do wzywania pomocy na wysokości 40 cm od poziomu posadzki	Nie	
11.2.2.	Sygnał wizualny i dźwiękowy	Nie dotyczy	
11.3	Powierzchnie ścian i podłóg		
11.3.1.	Ściany i podłogi powinny być ze sobą skonstrastowane;	Tak	
11.3.2.	Podłogi i posadzki w toaletach powinny być wykonywane z materiałów antypoślizgowych	Nie	
11.4	Drzwi		
11.4.1.	Wejście do toalety powinno być oznaczone za pomocą piktogramów na ścianach oraz informacją w alfabecie braille'a	Tak	
11.4.2.	Drzwi otwierane na zewnątrz, o szerokości co najmniej 90 cm	Tak	100 cm
11.4.3.	Klamka i zamek drzwi	Tak	112 cm
11.4.4	Poziomy pochwyt po obu stronach drzwi.	Nie	
11.4.5.	Ręczne otwieranie i zamykanie drzwi toalety nie powinno wymagać siły przekraczającej 25 n	Tak	
11.5	Pozostałe elementy		

11.5.1.	Włączniki światła powinny się znajdować na wysokości 80-110 cm od poziomu posadzki	Tak	wszystkie włączniki na wysokości 108 cm
11.5.2.	Oświetlenie umożliwia korzystanie z pomieszczenia min. 300 lx	Tak	
11.5.3.	Wieszaki na ubrania na wysokości ok. 180 cm i przynajmniej jeden na wysokości ok. 110 cm	Nie	brak wieszaków
11.5.4.	Dodatkowe wyposażenie	Nie dotyczy	
11.6.	Miska ustępowa dla osób niepełnosprawnych - Przestrzeń manewrowa obok muszli		
11.6.1.	Szerokości min. 90 cm (zalecana z obydwu stron),	Częściowo spełnione	szerokość przestrzeni manewrowej spełniona z jednej strony muszli
11.6.2.	Górna krawędź deski powinna się znajdować na wysokości 42-48 cm	Tak	górna krawędź deski na wysokości 42 cm
11.6.3.	Oś muszli nie bliżej niż 45 cm od ściany	Tak	
11.6.4.	Deska ustępowa powinna być jednolita, stabilna	Nie	
11.7.	Poręcze		
11.7.1.	W odległości 30-40 cm od osi muszli	Tak	
11.7.2.	Na wysokości 70-85 cm (górna krawędź poręczy)	Tak	na wysokości 82 cm
11.7.3.	Wystające 10-15 cm przed muszlę	Nie	
11.8.	Spluczka		

11.8.1.	Przycisk spłuczki powinien się znajdować z boku miski ustępowej na wysokości nieprzekraczającej 80 110 cm	Tak	
11.8.2.	Podajnik papieru toaletowego powinien się znajdować na wysokości 60 70 cm od posadzki	Nie	za nisko - 57 cm
11.9	Umywalka - Wysokość		
11.9.1.	Górna krawędź na wysokości 75 85 cm od posadzki	Tak	górna krawędź na wysokości 85 cm
11.9.2.	Dolna krawędź nie niżej niż 60 70 cm od posadzki	Tak	dolna krawędź na wysokości 75 cm
11.9.3.	Lustro: dolna krawędź nie wyżej niż 80 cm od poziomu posadzki lub bezpośrednio nad umywalką	Nie	za małe lustro
11.9.4.	Bateria	Tak	
11.9.5.	Dozownik mydła, suszarka/ręczniki: na wysokości 80 110 cm od poziomu posadzki	Tak	dozownik mydła na wysokości 94 cm
11.10	Przestrzeń manewrowa		
11.10.1.	Przed umywalką o wymiarach 90x150cm	Tak	
11.10.2.	Nie więcej niż 40 cm tej przestrzeni może znajdować się pod umywalką	Nie dotyczy	
11.11	Poręcze		
11.11.1.	Montowane po obu stronach umywalki na wysokości 90 100 cm	Nie	zamontowane na wysokości 86 cm
11.11.2.	Odległość nie mniejszej niż 5 cm pomiędzy krawędzią poręczy a umywalką	Tak	

- toaleta zlokalizowana w części wystawowej budynku

Lp.	Kategoria/kryterium	Ocena stanu istniejącego	
11.1	Toalety - Przestrzeń manewrowa		
11.1.1.	Obszar manewrowy o minimalnych wymiarach 150x150 cm	Tak	
11.2	Urządzenia alarmowe		
11.2.1.	Przycisk/ linka do wzywania pomocy na wysokości 40 cm od poziomu posadzki	Nie dotyczy	
11.2.2.	Sygnał wizualny i dźwiękowy	Nie dotyczy	
11.3	Powierzchnie ścian i podłóg		
11.3.1.	Ściany i podłogi powinny być ze sobą skontrastowane;	Tak	
11.3.2.	Podłogi i posadzki w toaletach powinny być wykonywane z materiałów antypoślizgowych	Nie	
11.4	Drzwi		
11.4.1.	Wejście do toalety powinno być oznaczone za pomocą piktogramów na ścianach oraz informacją w alfabecie braille'a	Tak	
11.4.2.	Drzwi otwierane na zewnątrz, o szerokości co najmniej 90 cm	Tak	
11.4.3.	Klamka i zamek drzwi	Tak	Na wysokości 110 cm, prawidłowy kształt
11.4.4	Poziomy pochwyt po obu stronach drzwi.	Nie	

11.4.5.	Ręczne otwieranie i zamykanie drzwi toalety nie powinno wymagać siły przekraczającej 25 N	Tak	
11.5	Pozostałe elementy		
11.5.1.	Włączniki światła powinny się znajdować na wysokości 80-110 cm od poziomu posadzki	Tak	
11.5.2.	Oświetlenie umożliwia korzystanie z pomieszczenia min. 300 lx	Tak	
11.5.3	Wieszaki na ubrania na wysokości ok. 180 cm i przynajmniej jeden na wysokości ok. 110 cm	Nie	Brak wieszaków
11.5.4	Dodatkowe wyposażenie	Nie dotyczy	
11.6	Miska ustępowa dla osób niepełnosprawnych - Przestrzeń manewrowa obok muszli		
11.6.1.	Szerokości min. 90 cm (zalecana z obydwu stron),	Częściowo spełnione	przestrzeń manewrowa znajduje się z jednej strony muszli
11.6.2.	Górna krawędź deski powinna się znajdować na wysokości 42-48 cm	Nie	40 cm
11.6.3.	Oś muszli nie bliżej niż 45 cm od ściany	Tak	
11.6.4.	Deska ustępowa powinna być jednolita, stabilna	Tak	
11.7	Poręcze		
11.7.1.	W odległości 30-40 cm od osi muszli	Tak	
11.7.2.	Na wysokości 70-85 cm (górna krawędź poręczy)	Tak	84 cm
11.7.3.	Wystające 10-15 cm przed muszlą	Nie	

11.8	Spłuczka		
11.8.1.	Przycisk spłuczki powinien się znajdować z boku miski ustępowej na wysokości nieprzekraczającej 80 110 cm	Tak	Od góry
11.8.2.	Podajnik papieru toaletowego powinien się znajdować na wysokości 60 70 cm od posadzki	Nie	podajnik papieru na wysokości 88 cm
11.9	Umywalka - Wysokość		
11.9.1.	Górna krawędź na wysokości 75 85 cm od posadzki	Tak	górna krawędź znajduje się na wysokości 84 cm
11.9.2.	Dolna krawędź nie niżej niż 60 70 cm od posadzki	Tak	dolna krawędź znajduje się na wysokości 75 cm
11.9.3.	Lustro: dolna krawędź nie wyżej niż 80 cm od poziomu posadzki lub bezpośrednio nad umywalką	Nie	za małe lustro
11.9.4.	Bateria	Tak	
11.9.5.	Dozownik mydła, suszarka/ręczniki: na wysokości 80 110 cm od poziomu posadzki	Tak	96 cm
11.10	Przestrzeń manewrowa		
11.10.1.	Przed umywalką o wymiarach 90x150cm	Tak	
11.10.2.	Nie więcej niż 40 cm tej przestrzeni może znajdować się pod umywalką	Tak	
11.11	Poręczce		
11.11.1.	Montowane po obu stronach umywalki na wysokości 90 100 cm	Nie	poręcz zamontowana na wysokości 84 cm

11.11.2.	Odległość nie mniejszej niż 5 cm pomiędzy krawędzią poręczy a umywalką	Nie dotyczy	
----------	--	-------------	--

11. Pomieszczenia WC dla OzN - na kondygnacji II piętro

Lp.	Kategoria/kryterium	Ocena stanu istniejącego	
11.1	Toalety - Przestrzeń manewrowa		
11.1.1.	Obszar manewrowy o minimalnych wymiarach 150x150 cm	Nie	112 cm
11.2	Urządzenia alarmowe		
11.2.1.	Przycisk/ linka do wzywania pomocy na wysokości 40 cm od poziomu posadzki	Nie	brak systemu wzywania pomocy
11.2.2.	Sygnal wizualny i dźwiękowy	Nie dotyczy	
11.3	Powierzchnie ścian i podłóg		
11.3.1.	Ściany i podłogi powinny być ze sobą skontrastowane;	Nie	Brak kontrastu
11.3.2.	Podłogi i posadzki w toaletach powinny być wykonywane z materiałów antypoślizgowych	Nie	Śliskie kafelki
11.4	Drzwi		
11.4.1.	Wejście do toalety powinno być oznaczone za pomocą piktogramów na ścianach oraz informacją w alfabecie braille'a	Tak	
11.4.2.	Drzwi otwierane na zewnątrz, o szerokości co najmniej 90 cm	Tak	90 cm
11.4.3.	Klamka i zamek drzwi	Tak	Łatwa do obsługi klamka na

			wysokości 121 cm
11.4.4	Poziomy pochwyt po obu stronach drzwi.	Nie	
11.4.5.	Ręczne otwieranie i zamykanie drzwi toalety nie powinno wymagać siły przekraczającej 25 n	Tak	
11.5	Pozostałe elementy		
11.5.1.	Włączniki światła powinny się znajdować na wysokości 80 110 cm od poziomu posadzki	Tak	
11.5.2.	Oświetlenie umożliwia korzystanie z pomieszczenia min. 300 lx	Tak	
11.5.3	Wieszaki na ubrania na wysokości ok. 180 cm i przynajmniej jeden na wysokości ok. 110 cm	Nie	Brak wieszaków
11.5.4	Dodatkowe wyposażenie	Nie dotyczy	
11.6	Miska ustępowa dla osób niepełnosprawnych - Przestrzeń manewrowa obok muszli		
11.6.1.	Szerokości min. 90 cm (zalecana z obydwu stron),	Nie	
11.6.2.	Górna krawędź deski powinna się znajdować na wysokości 42-48 cm	Nie	górna krawędź na wysokości 53 cm
11.6.3.	Oś muszli nie bliżej niż 45 cm od ściany	Nie	
11.6.4.	Deska ustępowa powinna być jednolita, stabilna	Nie	
11.7	Poręcze		
11.7.1.	W odległości 30 40 cm od osi muszli	Tak	

11.7.2.	Na wysokości 70-85 cm (górna krawędź poręczy)	Nie	poręcz na wysokości 86 cm
11.7.3.	Wystające 10 15 cm przed muszlę	Nie	
11.8	Spluczka		
11.8.1.	Przycisk spluczki powinien się znajdować z boku miski ustępowej na wysokości nieprzekraczającej 80 110 cm	Tak	Od góry
11.8.2.	Podajnik papieru toaletowego powinien się znajdować na wysokości 60 70 cm od posadzki	Nie	Za plecami
11.9	Umywalka - Wysokość		
11.9.1.	Górna krawędź na wysokości 75 85 cm od posadzki	Tak	80 cm
11.9.2.	Dolna krawędź nie niżej niż 60 70 cm od posadzki	Tak	
11.9.3.	Lustro: dolna krawędź nie wyżej niż 80 cm od poziomu posadzki lub bezpośrednio nad umywalką	Nie	
11.9.4.	Bateria	Nie	
11.9.5.	Dozownik mydła, suszarka/ręczniki: na wysokości 80 110 cm od poziomu posadzki	Tak	
11.10	Przestrzeń manewrowa		
11.10.1.	Przed umywalką o wymiarach 90x150cm	Nie	
11.10.2.	Nie więcej niż 40 cm tej przestrzeni może znajdować się pod umywalką	Nie dotyczy	
11.11	Poręcze		
11.11.1.	Montowane po obu stronach umywalki na wysokości 90 100 cm	Nie	Nie ma poręczy przy umywalce

11.11.2.	Odległość nie mniejszej niż 5 cm pomiędzy krawędzią poręczy a umywalką	Nie dotyczy	
----------	--	-------------	--

Zalecenia

W tej części przedstawiono szczegółowe wyniki audytu dostępności architektonicznej budynku i otoczenia.

W celu ułatwienia interpretacji wyników, zastosowano trzystopniową skalę zaleceń:

Zalecenia podstawowe

niezbędne do poprawy dostępności obiektu, wynikające wprost z przepisów prawa i podstawowe zalecenia w standardach architektonicznych

Zalecenia dodatkowe

tzw. "dobre praktyki" zawarte w standardach architektonicznych

Zalecenia szczególne

będące racjonalnym usprawnieniem wynikającym z przepisów odrębnych, zgodnych z charakterem i funkcją obiektu

Dodatkowo, zastosowano cztery symbole oznaczające grupę, dla której dany punkt może mieć wysokie znaczenie:

Osoby z niepełnosprawnością ruchową - osoby poruszające się na wózkach, osoby mające problemy z poruszaniem się, wstawaniem i siadaniem, długim staniem, osoby z niepełnosprawnościami manualnymi. Dla tej grupy największe znaczenie mają kwestie architektoniczne, przestrzeń oraz wyposażenie

Osoby z dysfunkcją wzroku - osoby niewidome oraz osoby z poważnymi wadami wzroku dla tej grupy ważnym elementem jest zapewnienie możliwości bezpiecznego poruszania się po obiekcie, i zapewnienie alternatywnych źródeł informacji w przypadku osoby niewidomej

Osoby z dysfunkcją słuchu - osoby głuche i słabosłyszące. Dla osób głuchych ważnym elementem jest zapewnienie napisów lub języka

migowego tam gdzie jest to możliwe, dla osób słabosłyszących system wspomagania słuchu

Pozostałe osoby - osoby z innymi, nie wymienionymi powyżej niepełnosprawnościami, m.in. niepełnosprawnościami umysłowymi, a także dzieci, osoby starsze, kobiety w ciąży, rodzice z dziećmi, osoby obcojęzyczne

Zidentyfikowane błędy podzielono na te, które wymagają zmian konstrukcyjnych oraz te, które mogą być poprawione bez ingerencji w strukturę budynku. Przy każdej zalecanej zmianie, uwzględniono szacunkowy czas i koszt potrzebny na jej realizację.

Poniżej przedstawiono ogólne kategorie kosztów i czasu wraz z krótkim wyjaśnieniem, które pomogą zrozumieć te szacunki:

Koszty:

- Niski:

Opis: Koszty obejmują głównie materiały i drobne prace instalacyjne, takie jak montaż poręczy, wymiana oznakowania, dodanie taśm antypoślizgowych, czy malowanie kontrastowych pasów.

Przykłady: Dodanie oznaczeń dotykowych, montaż dodatkowych poręczy, wymiana tablic informacyjnych, malowanie pasów kontrastowych na schodach.

- Średni:

Opis: Koszty obejmują większe prace instalacyjne, drobne prace budowlane, zakup specjalistycznego wyposażenia, np. pętle indukcyjne, systemy głośnomówiące, lub dostosowanie istniejących elementów, np. obniżenie lady recepcyjnej.

Przykłady: Dostosowanie stanowiska recepcyjnego, montaż pętli indukcyjnej, wymiana drzwi na automatyczne, dostosowanie oświetlenia w recepcji.

- Wysoki:

Opis: Koszty obejmują znaczące prace budowlane, przebudowy, zakup i montaż dużych urządzeń, np. windy, podnośniki pionowe, lub kompleksowe dostosowanie pomieszczeń sanitarnych.

Przykłady: Przebudowa pochylni, dostosowanie łazienek dla osób z

niepełnosprawnościami, instalacja podnośnika pionowego, dostosowanie parkingu.

Czas:

- Krótki, nie wymagający zmian projektowych:
Opis: Prace, które można wykonać w ciągu kilku dni, nie wymagające skomplikowanych procedur, ani dużych zmian konstrukcyjnych.
Przykłady: Montaż poręczy, dodanie oznakowania, malowanie pasów kontrastowych, drobne poprawki w wyposażeniu.
- Długi, z procedurą projektową i uzgodnieniową:
Opis: Prace, które mogą zająć kilka tygodni lub miesięcy, wymagające szczegółowego planowania, uzyskania pozwoleń, zaangażowania specjalistów, a także mogą wiązać się ze znacznymi zmianami.
Przykłady: Przebudowa pochylni, dostosowanie łazienek, instalacja windy, dostosowanie parkingu, kompleksowe dostosowanie budynku.

1. Otoczenie zewnętrzne

Stan istniejący: Budynek znajduje się na terenach miejskich, w ścisłym centrum Warszawy. Otoczenie powinno być spójne i zaprojektowane w sposób uwzględniający potrzeby różnych grup jej użytkowników.

1.1 Ciągi komunikacyjne

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: długi

Kosztowność: średnia

Szerokość ciągu pieszego: minimalna rekomendowana szerokość trasy wolnej od przeszkód (pas ruchu pieszego): 1,8 m (bez uwzględnienia wpływu natężeń ruchu), w sytuacjach, gdy nie jest możliwe utrzymanie szerokości trasy wolnej od przeszkód równej co najmniej 1,8 m, możliwe jest stosowanie minimalnej szerokości trasy wolnej od przeszkód (pasa ruchu pieszego) dla części ciągu pieszego równej 1,5 m (bez uwzględnienia wpływu natężeń ruchu),

Nawierzchnia równa, twarda, antypoślizgowa, bez progów i szczelin szerszych niż 1,5 cm. Stosowanie pochyleń do 5%;

Brak barier architektonicznych: schody, progi czy wąskie przejścia wymagają alternatywy (pochylnie, platformy).

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki

Kosztowność: niska

Aby ułatwić orientację osobom niedowidzącym i niewidomym, na ciągach komunikacji pieszej należy stosować system poziomych znaków informacyjno-rozpoznawczych. System ten powinien być uzupełnieniem innych elementów, które są punktami orientacyjnymi w przestrzeni, takich jak elewacje budynków, krawężniki czy przejścia dla pieszych. Oznaczenia te należy stosować w miejscach ważnych dla kierunku komunikacji, takich jak: przystanki komunikacji zbiorowej, skrzyżowania ciągów pieszych, dojścia do budynku. Faktury ostrzegawcze należy stosować przede wszystkim przy przejściach dla pieszych, w bezpośrednim sąsiedztwie przystanków komunikacji zbiorowej w bezpośrednim sąsiedztwie z krawędzią jezdni, a także miejscach, w których pieszy jest narażony na kolizję z innymi przeszkodami terenowymi, takimi jak obiekty małej architektury, obiekty inżynieryjne, np. schody terenowe.

Zalecenia podstawowe:

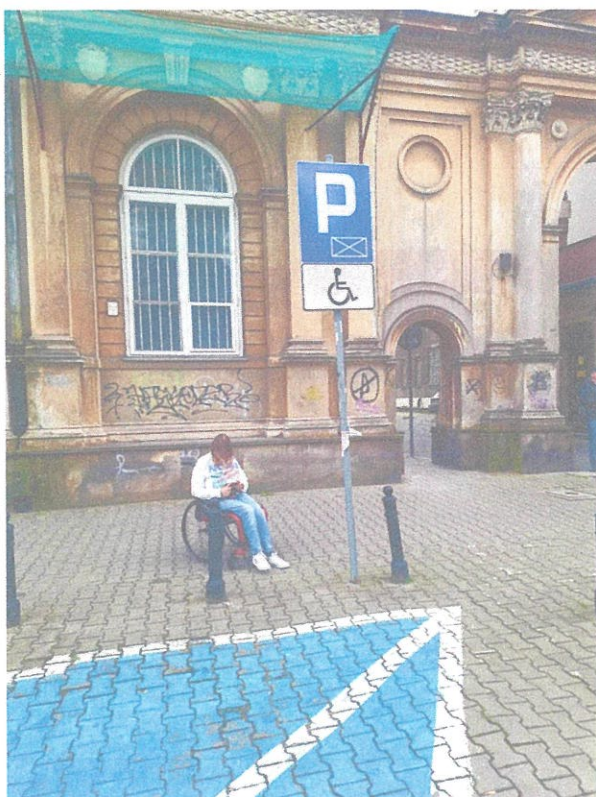

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki

Kosztowność: niska

Wszystkie obiekty małej architektury typu ławki, śmietniki powinny znajdować się poza szerokością głównej trasy dojścia do budynku. Dopuszcza się usytuowanie tych obiektów w przestrzeniach bocznych chodnika. Obiekty te powinny znajdować się blisko krawędzi tej strefy, tak żeby mogły z nich korzystać osoby o ograniczonej możliwości poruszania się.

2. Parking dla osoby z niepełnosprawnością

Stan istniejący: Miejsce parkingowe zostało oznaczone kolorem niebieskim oraz poziomym i pionowym oznaczeniem znaku „koperty” (symbol osoby z niepełnosprawnością). Miejsce nie posiada wyznaczonego bocznego lub

tylnego pasa, który umożliwiłby rozłożenie podnośnika lub swobodne przesiadanie się. Stan nawierzchni i oznakowania poziomego – farba jest częściowo starta, przez co granice miejsca są nieczytelne.

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki

Kosztowność: średnia

Dojście z miejsca postojowego do najbliższego ciągu pieszego powinno być utwardzone, z gładką i antypoślizgową nawierzchnią, pozbawione różnic wysokości i uskoków (maksymalna dopuszczalna różnica poziomów: 2 cm, przy czym wymaga się, aby krawędź krawężnika była zaokrąglona lub sfazowana), nie może być prowadzone przez pasy ruchu samochodowego; Nawierzchnia miejsca postojowego powinna być utwardzona, gładka i antypoślizgowa; zabrania się stosowania nawierzchni twardych nieulepszonych, gruntowych i ażurowych.

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki

Kosztowność: niska

Liczbę i sposób urządzenia miejsc postojowych należy dostosować do wymagań ustalonych w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, z uwzględnieniem potrzebnej liczby miejsc, z których korzystają osoby z niepełnosprawnościami;

całkowita liczba stanowisk do 15 - 1 stanowisko dla OzN

16-40 - 2 stanowiska

41-100 stanowisko -3 stanowiska

powyżej 100 - 4% ogólnej liczby stanowisk postojowych

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki

Kosztowność: niska

Zalecane wymiary miejsc postojowych dla osób z niepełnosprawnościami:

- stanowiska postojowe prostopadłe: 3,6 x 5 m;

- stanowiska postojowe równoległe: 3,6 x 6 m;
- stanowiska postojowe ukośne – kąt 45°: 3,6 x 5 m;
- stanowiska postojowe ukośne – kąt 60°: 3,6 x 5 m.

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki
Kosztowność: niska

Zalecane oznakowanie miejsca parkingowego to znak pionowy D-18 „parking” z tabliczką T-29 oraz znakiem poziomym P-18 „stanowisko postojowe” z symbolem P-24 „miejsce dla pojazdu osoby niepełnosprawnej” i niebieską nawierzchnią na całym obszarze miejsca postojowego.

3. Strefa wejścia

Stan istniejący: Największym problemem związanym z wejściem do budynku są ciężkie, nieautomatyczne drzwi, które stanowią istotną barierę dla osób z niepełnosprawnością ruchową, szczególnie poruszających się na wózkach inwalidzkich, a także dla osób starszych, z ograniczoną siłą rąk lub problemami równowagi. Samodzielne otwarcie takich drzwi często bywa niemożliwe bez pomocy osoby trzeciej, co znacząco ogranicza niezależność użytkowników i dostępność budynku.

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki

Kosztowność: średnia

Zaleca się doposażenie drzwi w system automatycznego otwierania, uruchamianego za pomocą przycisku na odpowiedniej wysokości lub czujnika ruchu. Rozwiązanie to znacząco poprawi dostępność wejścia dla osób poruszających się na wózkach inwalidzkich, osób starszych, a także rodziców z wózkami dziecięcymi. W przypadku braku możliwości instalacji automatyki, należy zastosować drzwi z mechanizmem samozamykającym o niskim oporze otwierania zgodnym z wytycznymi dostępności (maksymalna siła otwierania do 25 N).

4. Schody zewnętrzne

Stan istniejący: Schody nie posiadają żadnych elementów ułatwiających dostęp osobom z niepełnosprawnością ruchową. Brak kontrastowych oznaczeń krawędzi stopni, co utrudnia bezpieczne poruszanie się osobom słabowidzącym i starszym. Brak poręczy po bokach ani na środku biegu schodowego – co dodatkowo zwiększa ryzyko upadku. Stopnie mają zaokrąglony kształt, co może utrudniać stabilne stąpanie, zwłaszcza osobom z ograniczoną sprawnością. Zastosowano rozwiązanie alternatywne w postaci podnośnika, umożliwiającego dostęp z poziomu terenu na parter budynku.

4.2 Balustrady i poręcz

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki

Kosztowność: średnia

Należy zamontować poręcz po obu stronach biegu, pochwyt powinien znajdować się na wysokości 90 cm.

Linia poręczy powinna wiernie odzwierciedlać bieg schodów, bez ostro zakończonych elementów, średnica poręczy 3,5-4,5 cm, przekrój okrągły lub obły, oddalony od ściany lub innych elementów mocujących o min. 5 cm, zamontowany trwale, w sposób uniemożliwiający jego obrót, przed początkiem i za końcem biegu schodowego przedłużony o minimum 30 cm i zakończony w sposób zapewniający bezpieczne użytkowanie; kolor kontrastujący z kolorem tła (np. ściany).

Minimalna wysokość balustrady, mierzona do wierzchu poręczy powinna wynosić 110 cm, maksymalny prześwit / wymiar otworu między elementami wypełnienia balustrady - 12 cm.

4.3 Oznaczenia

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki

Kosztowność: niska

Powierzchnie spoczników schodów powinny być wykończone materiałem wyróżniającym się odcieniem, barwą i fakturą, co najmniej w pasie 30 cm od krawędzi rozpoczynającej i kończącej bieg schodów.

Każdy stopień w biegu powinien być oznakowany pasami w jednolitym, skontrastowanym z tłem kolorze o minimalnym współczynniku luminancji $LRV = 60$, o szerokości co najmniej 5 cm na powierzchni poziomej i 5 cm na powierzchni pionowej (podstopnicy). W przypadku oznaczenia na powierzchni poziomej dopuszczalne jest jego odsunięcie o 1,5 cm od krawędzi stopnia.

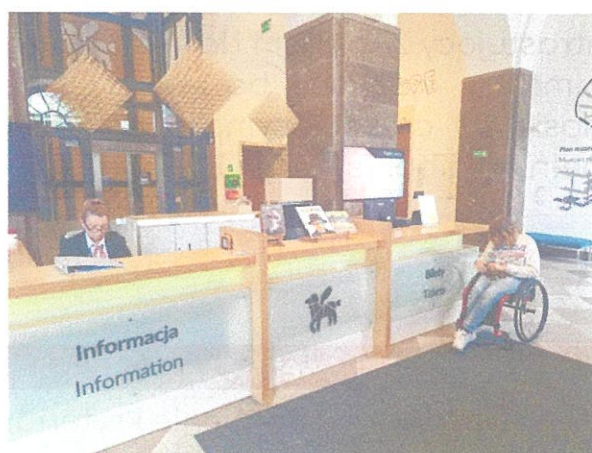
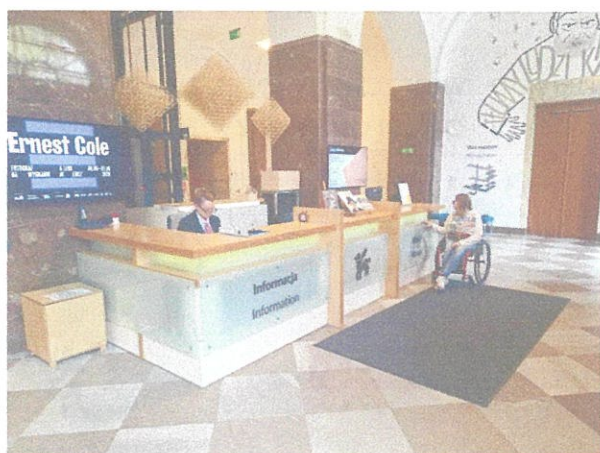
Należy zainstalować pas ostrzegawczy o szerokości 50-80 cm, z fakturą wyczuwalną pod stopą lub laską, umieszczony na całej szerokości biegu schodów, w odległości minimum 30 cm przed pierwszym stopniem w górę i w dół.

5. Pochylnie - nie dotyczy

6. Domofon - nie dotyczy

7. Punkt obsługi klienta i kasy biletowe

Stan istniejący: Stanowisko obsługi klienta zlokalizowane jest w przestronnej i dobrze oświetlonej strefie wejściowej budynku. Punkt został estetycznie zaprojektowany i wyróżnia się wyraźnym oznaczeniem „Informacja / Information”, co ułatwia jego odnalezienie.

Blat znajduje się na jednej wysokości, bez obniżonej części umożliwiającej komfortową obsługę osób poruszających się na wózkach inwalidzkich. Brakuje również przestrzeni pod ladą, która pozwalałaby na swobodne podjechanie wózkiem.

Dodatkowo, na stanowisku nie widać żadnych oznaczeń informujących o dostępności systemu wspomagania słuchu, takiego jak pętla indukcyjna, co może wykluczać osoby z ubytkiem słuchu.

Zalecamy zamontowanie systemu TOTUPOINT, który ułatwi poruszanie się po całym muzeum i nawigowanie dla osób niewidomych. Dodatkowo dzięki dodaniu Państwa jednostki do bazy TOTUPOINT może sprawić większe zainteresowanie Państwa obiektem wśród osób z tą niepełnosprawnością.

7.1 Położenie i wyposażenie

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki
Kosztowność: średnia

Lada powinna być umieszczona na dwóch wysokościach. Dla osób, którym wygodniej jest stać podczas załatwiania spraw, lada musi mieć wysokość od 100 cm do 110 cm. Dla osób, które potrzebują usiąść, w tym osób poruszających się na wózku, lub osób o niskim wzroście część lady należy obniżyć i umieścić na wysokości od 70 cm do 90 cm. Obniżenie powinno mieć szerokość minimum 90 cm.

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki
Kosztowność: niska

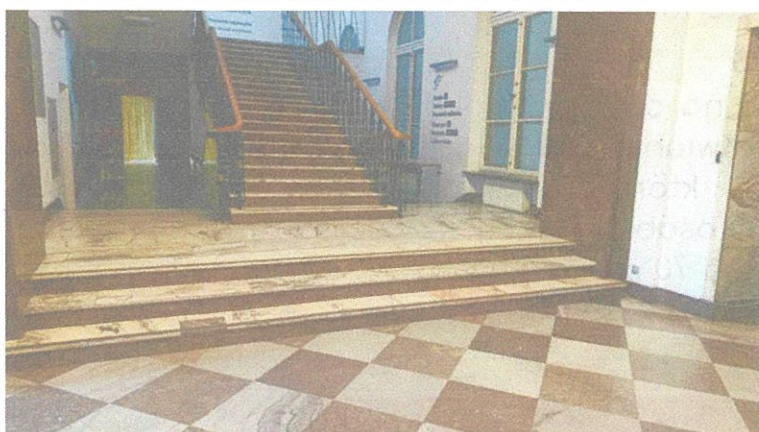
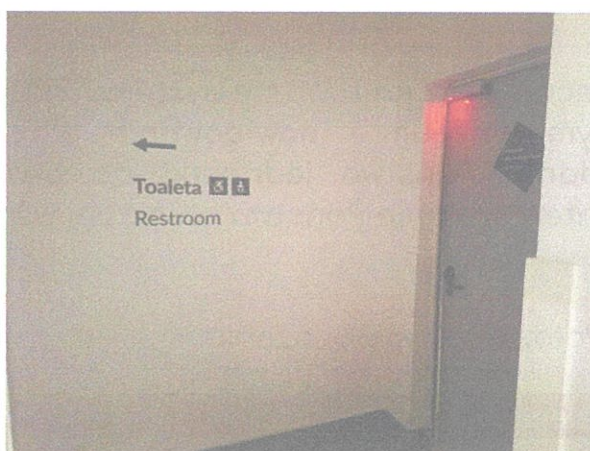
Zaleca się wyposażenie stanowiska obsługi klienta w pętlę indukcyjną, czyli system wspomagający słyszenie dla osób korzystających z aparatów słuchowych. Urządzenie to znacząco poprawia jakość komunikacji i umożliwia równy dostęp do informacji osobom z ubytkiem słuchu.

Pętla indukcyjna powinna być:

- stale aktywna lub łatwa do uruchomienia przez pracownika stanowiska,
- oznaczona czytelnym, kontrastowym piktogramem międzynarodowym (symbol ucha z literą „T”) widocznym z poziomu osoby siedzącej,
- regularnie testowana pod względem sprawności technicznej.

8. Korytarze i hol główny

Stan istniejący: Korytarze wewnętrzne budynku są przestronne i zapewniają odpowiednią szerokość, umożliwiającą swobodne poruszanie się osobom z niepełnosprawnością ruchową, w tym użytkownikom wózków inwalidzkich. Posadzka jest równa, stabilna i wykonana z materiału antypoślizgowego, co wpływa korzystnie na bezpieczeństwo poruszania się również dla osób starszych oraz niewidomych i niedowidzących. Przejścia między pomieszczeniami są pozbawione progów, a wysokość i szerokość drzwi oraz korytarzy nie stanowią bariery.

Jednak w niektórych miejscach zauważalne jest niedostateczne doświetlenie, zwłaszcza w zakamarkach, przy przejściach oraz w pobliżu drzwi. Nierównomierne oświetlenie może utrudniać orientację w przestrzeni osobom z niepełnosprawnością wzroku i wpływać negatywnie na poczucie bezpieczeństwa. W związku z tym zalecane jest uzupełnienie lub modernizacja oświetlenia, tak aby zapewniało równomierne natężenie światła o neutralnej barwie we wszystkich odcinkach korytarzy.

Posadzki na korytarzach wykonane są z kafli ceramicznych, które są matowe, równe i estetyczne. Tego typu powierzchnia dobrze sprawdza się pod względem utrzymania czystości oraz ogólnej funkcjonalności.

Kafelki nie tworzą progów ani nie mają widocznych uskoków, co jest korzystne dla osób poruszających się na wózkach inwalidzkich oraz z wykorzystaniem lasek. Jednak mimo swojej matowej faktury, w niektórych miejscach (szczególnie w pobliżu wejść, ciągów komunikacyjnych narażonych na wilgoć lub w okresie zimowym) może występować ryzyko poślizgu.

W holu głównym na poziomie parteru znajdują się dwa biegi schodków, które pokonują niewielką różnicę poziomów (około 60 cm) – najpierw prowadząc w górę, a następnie w dół. Choć zapewniono alternatywną trasę dojścia do wystaw znajdujących się za tym odcinkiem, dostęp ten wymaga obejścia budynku wewnątrz, m.in. przez salę kinową, co może być mniej intuicyjne i wydłuża trasę dla osób z niepełnosprawnością ruchową. Sugerujemy usunięcie przeszkody i zrównanie terenu.

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki
Kosztowność: średnia

Zaleca się rozważenie zastosowania dodatkowych rozwiązań zwiększających antypoślizgowość, takich jak:

- pasy antypoślizgowe,
- impregnaty zwiększające przyczepność,
- dywaniki z warstwą antypoślizgową w strefach wejściowych,
- ewentualnie zastosowanie mat gumowych w miejscach szczególnie narażonych na zawilgocenie.

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki
Kosztowność: średnia

Zaleca się analizę możliwości zlikwidowania istniejącej różnicy poziomów (ok. 60 cm) w holu głównym poprzez zastosowanie rozwiązania dostępnego – np. montażu pochylni zgodnej z przepisami (nachylenie maks. 6%, obustronne

poręcze, odpowiednia szerokość).

W przypadku braku technicznej możliwości wykonania pochylni w tym miejscu, należy:

- rozważyć zainstalowanie podnośnika pionowego, który umożliwiłby bezpośredni dostęp, bez konieczności okrężnego przechodzenia przez inne funkcjonalne części budynku.
- skrócić i uprościć trasę dojścia, jeśli to możliwe,
- zapewnić czytelne i kontrastowe oznakowanie trasy alternatywnej, prowadzącej do części wystawowej (np. przez salę kinową),

Wprowadzenie tych rozwiązań znacząco poprawi dostępność i komfort poruszania się po obiekcie, zwłaszcza dla osób poruszających się na wózkach, osób starszych oraz opiekunów z wózkami dziecięcymi.

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki

Kosztowność: średnia

Zaleca się zapewnienie równomiernego, nieoślepiającego oświetlenia w korytarzach, które umożliwia bezpieczne i komfortowe poruszanie się wszystkim użytkownikom, w tym osobom z niepełnosprawnościami wzroku oraz seniorom.

W szczególności należy:

- Utrzymywać jednolity poziom natężenia światła (min. 100-150 lx) na całej długości korytarzy, bez ciemnych stref i gwałtownych przejść między jasnością a cieniem.
- Zapewnić dobre oświetlenie wejść do pomieszczeń, numerów sal oraz oznaczeń kierunkowych (np. do toalet, wind, wyjść ewakuacyjnych).
- W miarę możliwości zastosować czujniki ruchu i zmierzchu, które poprawią efektywność energetyczną oraz ułatwią poruszanie się w mało uczęszczanych strefach.

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki

Kosztowność: średnia

W przestrzeniach wspólnych takich jak hall główny i korytarze zaleca się

zastosowanie kontrastowych, dobrze zróżnicowanych kolorów, które wspomagają orientację przestrzenną, zwłaszcza dla osób z niepełnosprawnością wzroku, seniorów oraz osób z trudnościami poznawczymi.

Zaleca się malowanie ścian w kontrastowych barwach względem podłogi i drzwi, tak aby przejścia, wejścia do sal oraz przełamania funkcji były łatwo zauważalne.

Drzwi i framugi powinny mieć odcień wyraźnie różniący się od ściany – najlepiej ciemniejszy lub jaśniejszy o co najmniej 30% luminancji.

Należy unikać powierzchni błyszczących i odbijających światło

Ściany powinny być wykończone matową lub półmatową farbą, by uniknąć niepożądanych refleksów świetlnych, które mogą dezorientować osoby niedowidzące i z nadwrażliwością sensoryczną.

Kolory powinny być stonowane, ale wyraźnie różniące się między strefami funkcjonalnymi (np. hall, ciągi komunikacyjne, przestrzenie wypoczynku).

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki

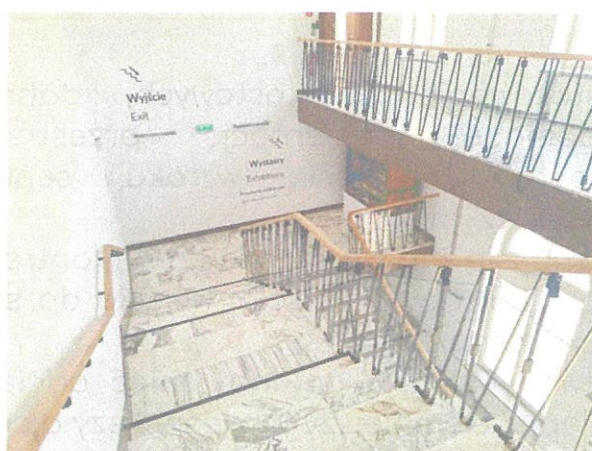
Kosztowność: średnia

W korytarzach i holach należy przewidzieć stałe miejsca do siedzenia, wspierające użytkowników w przemieszczaniu się po obiekcie, zwłaszcza osoby starsze, osoby z trudnościami w poruszaniu się lub osoby oczekujące na dalszą część zwiedzania lub zajęć.

- Ławki i siedziska powinny znajdować się w czytelnych punktach orientacyjnych, takich jak przy windach, skrzyżowaniach korytarzy, przed wejściami do sal.
- Zaleca się, by meble miały stabilną konstrukcję, a wysokość siedziska wynosiła ok. 45–50 cm, co ułatwia siadanie i wstawanie.
- Wskazane jest, aby meble były trwale przymocowane do podłoża lub wyposażone w antypoślizgowe podstawy.
- Przestrzeń przy siedziskach powinna umożliwiać podjazd wózka inwalidzkiego, bez blokowania głównego ciągu komunikacyjnego.

9. Komunikacja pionowa - schody wewnętrzne

Stan istniejący: Schody znajdują się wewnątrz budynku i prowadzą na wyższe kondygnacje. Są to schody reprezentacyjne, szerokie, o konstrukcji żelbetowej, wykończone kamienną okładziną. Posiadają pełne balustrady z pionowymi metalowymi tralkami oraz drewnianymi poręczami po obu stronach biegu. Stopnie mają równą wysokość i szerokość, a ich nawierzchnia wydaje się stabilna, jednak brak na nich oznaczeń kontrastowych krawędzi, co może stanowić utrudnienie dla osób słabowidzących. Brak również wypukłych oznaczeń dotykowych informujących o początku i końcu biegu schodowego, które są istotnym elementem dostępności dla osób niewidomych.

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki

Kosztowność: niska

Poręcze powinny być zamontowane po obu stronach biegu schodowego, niezależnie od jego szerokości. W przypadku szerokich schodów (ponad 400 cm), wskazane jest dodanie dodatkowej poręczy centralnej.

Poręcz powinna być ciągła na całej długości biegu i spocznika, bez przerw. Na początku i końcu biegu schodów poręcz musi być wydłużona o minimum 30 cm poza pierwszy i ostatni stopień – to istotne dla orientacji przestrzennej i bezpieczeństwa.

Standardowa wysokość montażu poręczy to 85-90 cm, mierzona od krawędzi stopnia. W przypadku potrzeby – zaleca się zamontowanie dwupoziomowej poręczy (np. drugiej na wysokości 70 cm dla dzieci i osób niskiego wzrostu).

Poręcze powinny mieć średnicę 3,5-4,5 cm oraz kształt umożliwiający łatwy chwyt dłoni. Należy unikać ostrych krawędzi i zimnych materiałów.

Poręcz powinna być w kontrastowym kolorze względem tła (np. ściany), a jej

zakończenia powinny być zaokrąglone i skierowane ku ścianie lub w dół, aby zapobiec zahaczeniu.

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki

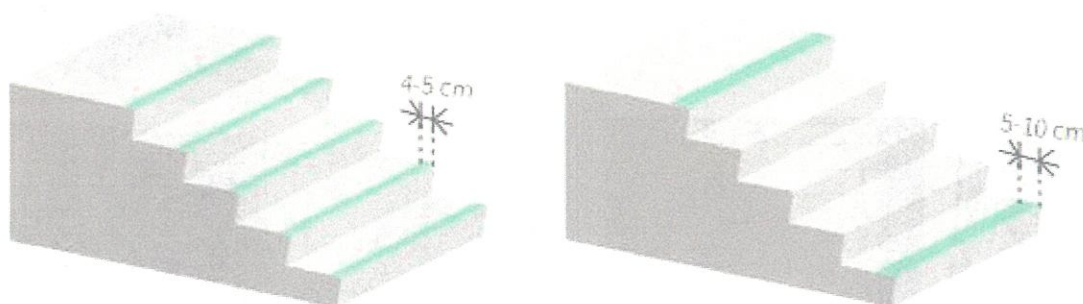
Kosztowność: niska

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie wymaga w budynkach użyteczności publicznej zastosowania dwóch rodzajów oznaczeń:

- wzdłuż krawędzi stopni – oznaczenia kontrastujące z kolorem posadzki,
- na spocznikach w pasie 30 cm od krawędzi rozpoczynającej i kończącej bieg schodów – zmiana odcienia, barwy lub faktury.

Oznaczenia kontrastowe można wykonać wzdłuż krawędzi wszystkich stopni lub tylko pierwszego i ostatniego stopnia w biegu schodów. W normie ISO 21542:2021 wskazano, że szerokość pasa powinna wynosić 4-5 cm, jeżeli oznaczane są wszystkie krawędzie, i 5-10 cm, jeżeli oznaczenie wykonywane jest wyłącznie wzdłuż pierwszego i ostatniego stopnia.

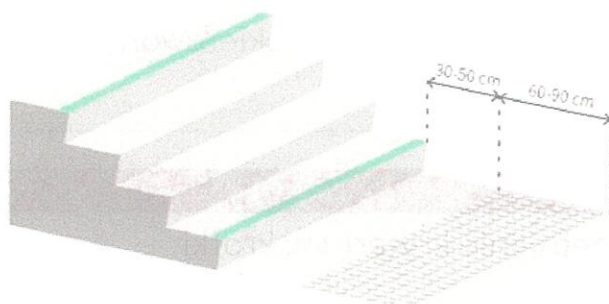
Prawidłowe oznaczenia schodów wskazuje rysunek:

Oznaczenia muszą być trwałe, antypoślizgowe i odporne na ścieranie.

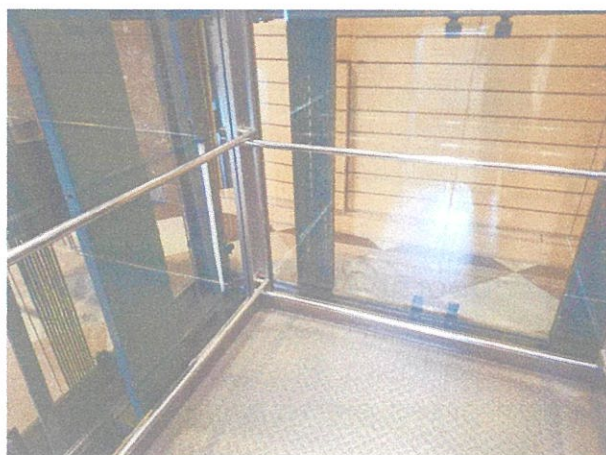
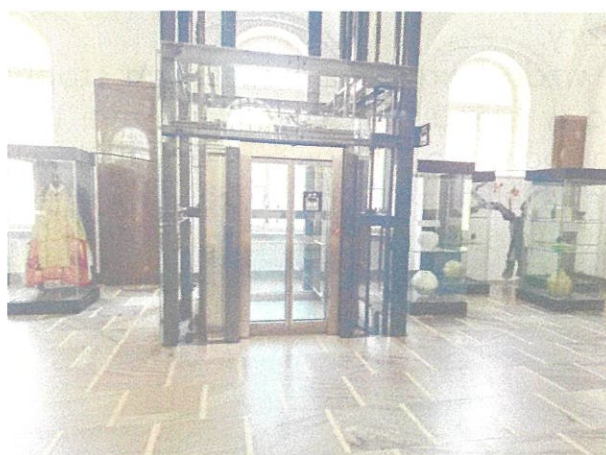
Na górze i na dole biegu schodów należy zamontować pas ostrzegawczy z wypukłą fakturą, wyczuwalną pod stopą lub białą laską. Pas powinien mieć szerokość od 50 do 80 cm i znajdować się: 30 cm przed pierwszym stopniem w dół, 30 cm przed pierwszym stopniem w górę.

Pas ostrzegawczy przed schodami:

Kolor pasa powinien być kontrastowy względem posadzki.

10. Dźwig osobowy

Stan istniejący: Winda znajduje się w przestronnej i reprezentacyjnej części budynku, pomiędzy ekspozycjami muzealnymi. Kabina jest nowoczesna,

przeszklona i dobrze oświetlona, co sprzyja poczuciu bezpieczeństwa i komfortu jej użytkowania. Obiekt wyposażony jest w przeszklone szyby i drzwi automatyczne, co zwiększa przejrzystość oraz estetykę przestrzeni.

Wnętrze kabiny zostało wyposażone w poziome poręcze, które wspomagają stabilność podczas jazdy, a podłoga ma powierzchnię antypoślizgową. Widoczne są również oznaczenia pięter oraz przyciski sterujące z wypukłym oznakowaniem i alfabetem Braille'a, co wspiera użytkowników niewidomych i niedowidzących. Tablica informacyjna z wykazem kondygnacji i funkcji pomieszczeń została umieszczona obok drzwi, jest dobrze kontrastowa i zawiera czytelne opisy.

Wejście do windy jest bezprogowe i dostosowane do użytkowników na wózkach inwalidzkich.

Winda spełnia większość standardów dostępności – zarówno pod względem fizycznym, jak i informacyjnym. Nie stwierdzono widocznych barier ograniczających możliwość jej użytkowania przez osoby z różnymi niepełnosprawnościami.

10.1 Prowadzenie do windy

Zalecenia rekomendowane:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki

Kosztowność: niska

Zaleca się montaż systemu fakturowego prowadzącego do panelu zewnętrznego.

10.2 Wejście do windy

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki

Kosztowność: niska

Po lewej lub prawej stronie drzwi windy należy umieścić informacje (także w alfabecie Braille'a) z numerem kondygnacji

Numery kondygnacji muszą być wykonane wypukłą, kontrastową czcionką i umieszczone na wysokości wzroku (od 145 cm do 165 cm).

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki

Kosztowność: niska

Drzwi windy oraz ich obramowanie powinny być kolorystycznie skontrastowane względem otoczenia.

10.3 Panel zewnętrzny

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki

Kosztowność: niska

Panel zewnętrzny należy skontrastować kolorystycznie względem otoczenia.

10.5 Wewnętrzny panel sterujący

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki

Kosztowność: niska

Panel wewnętrzny lub same przyciski powinny być skontrastowane kolorystycznie względem ścian windy na poziomie $LRV \geq 60$.

Zalecenia rekomendowane:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki

Kosztowność: niska

Zaleca się, aby sygnalizacja alarmowa umożliwiała komunikację z osobami głuchymi (połączenie wideo).

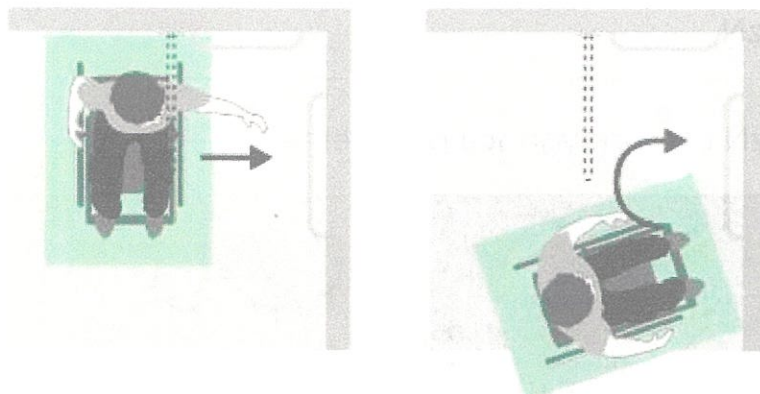
11. Toaleta dla OzN

11. Toaleta dla OzN na kondygnacji przyziemie

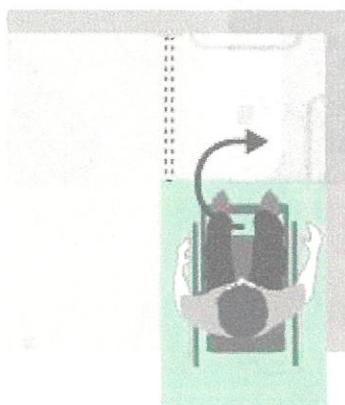

Stan istniejący: Toaleta na kondygnacji przyziemie wymaga remontu. Przy obecnym rozmieszczeniu elementów wyposażenia nie jest zachowana przestrzeń manewrowa przed miską ustępową i umywalką. Możliwy ale utrudniony jest transfer diagonalny, transfer boczny i transfer przedni jest niewykonalny. Najlepszym sposobem byłaby zmiana lokalizacji toalety tak, żeby była bardziej dostępna. Sugerujemy zamianę toalet tak, żeby największa z nich została przekształcona w toaletę dla osób z niepełnosprawnościami. To zapewni odpowiednią przestrzeń manewrową.

Poniżej rysunek z transferem bocznym (po lewej) i transferem diagonalnym (po prawej):

Poniżej rysunek z transferem przednim:

Kolorem zielonym oznaczono przestrzeń o wymiarach 90 x 130 cm niezbędną do ustawienia wózka.

11.2 Toalety - Przestrzeń manewrowa

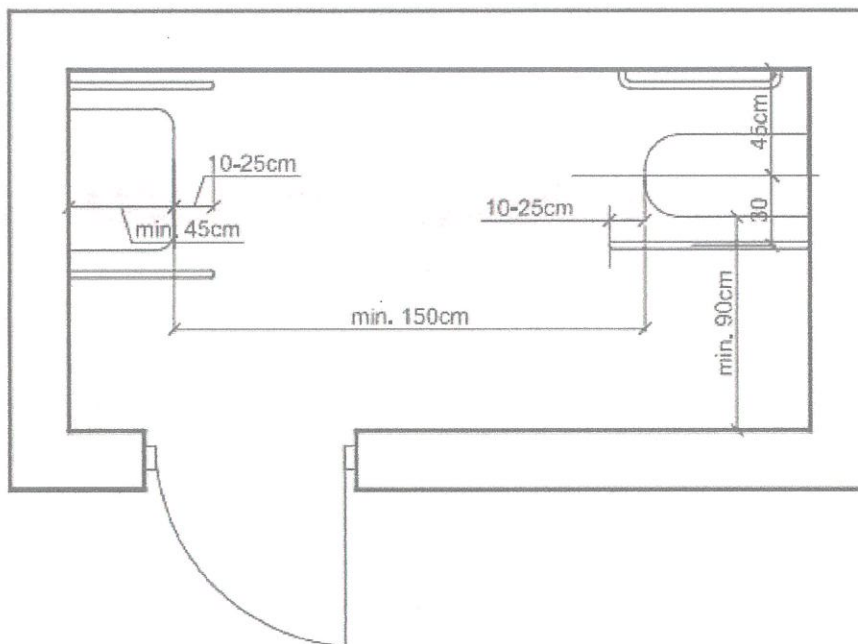
Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: Długi

Kosztowność: wysoka

Poniżej przedstawiono proponowane rozmieszczenie elementów wyposażenia przedmiotowej łazienki dostosowane do wielkości pomieszczenia.

Projektowane rozmieszczenie elementów wyposażenia w przedmiotowej łazience zostało dostosowane do dostępnych wymiarów pomieszczenia, przy jednoczesnym zachowaniu wymaganych parametrów dostępności. Zaplanowano przestrzeń manewrową w postaci okręgu o średnicy 150 cm, który częściowo znajduje się pod umywalką. Choć aktualne wytyczne preferują zapewnienie przestrzeni manewrowej w formie kwadratu o wymiarach 160x160 cm, w analizowanym przypadku ze względu na ograniczenia szerokości pomieszczenia zastosowanie okręgu jest akceptowalne i umożliwi skuteczne manewrowanie osobie poruszającej się na wózku inwalidzkim.

Zachowana została również wymagana przestrzeń manewrowa przed miską ustępową (min. 150 cm przed miską) oraz umywalką (min. 80 x 125 cm) – z założeniem, że część tej przestrzeni znajduje się pod umywalką, co jest zgodne z wytycznymi dotyczącymi wysokości i prześwitu.

Rożmieszczenie muszli usłępowej umożliwia wykonanie transferów z wózka inwalidzkiego: bocznego (z jednej strony), diagonalnego oraz przedniego. Zgodnie z obowiązującymi wytycznymi i zasadami projektowania uniwersalnego, poręcze zamontowane przy misce usłępowej oraz umywalce, zlokalizowane od strony przestrzeni manewrowej, powinny być uchylne.

Umożliwia to ich podnoszenie w razie potrzeby, co zwiększa funkcjonalność i bezpieczeństwo korzystania z urządzeń sanitarnych.

11.3 Urządzenia alarmowe

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki

Kosztowność: niska

Toalety należy wyposażyć w przycisk lub linkę do wzywania pomocy. Urządzenia te aktywują alarm w pomieszczeniu obsługi. Powinny się one znajdować na maksymalnej wysokości 40 cm od podłogi. Można zastosować linkę biegnącą wzdłuż ścian, umieszczoną na wysokości 40 cm. Siła potrzebna do uruchomienia przycisku lub linki nie może przekraczać 30 N. Przyjęcie alarmu powinno być potwierdzone sygnałem wizualnym i dźwiękowym, a sygnał alarmowy musi być przekazany bezpośrednio do osoby odpowiadającej za udzielenie pomocy.

11.4 Powierzchnie ścian i podłóg

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: Standardowy

Kosztowność: średnia

Podłogi i posadzki w toaletach muszą być równe i antypoślizgowe (o klasie poślizgowej minimum R11). Nawet w stanie mokrym nie powinny być niebezpieczne dla użytkowników.

Ściany i podłogi powinny być ze sobą skonstrastowane. Wszystkie powierzchnie ścian i podłóg muszą mieć jednolity kolor, który nie może powodować olśnienia.

11.5 Drzwi

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: Krótki

Kosztowność: niska

Klamka powinna być łatwa do obsługi przez osoby z niepełnosprawnością

manualną. Dla osób z niepełnosprawnością kończyn górnych duże znaczenie ma kształt uchwyty zamka, pozwalającego zamknąć toaletę od środka. Korzystne jest stosowanie zamków z uchwytem w kształcie małej klamki lub szerokich i płaskich. Niedopuszczalne jest stosowanie uchwytów okrągłych lub bardzo małych.

Zalecenia rekomendowane:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: Krótki
Kosztowność: niska

Dodatkowo zaleca się montaż poziomego pochwytu po obu stronach drzwi.

11.6 Pozostałe elementy

Zalecenia rekomendowane:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: Standardowy
Kosztowność: średnia

Zaleca się montaż wieszaka na wysokości ok. 110 cm i 180 cm.

11.7 Miska ustępowa dla osób niepełnosprawnych

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: długi
Kosztowność: średnia

Wokół miski ustępowej należy zapewnić przestrzeń umożliwiającą różne rodzaje transferu pomiędzy wózkiem a miską. Przed miską przestrzeń ta powinna mieć długość min. 150 cm, natomiast przynajmniej od strony jednego z boków miski jej szerokość nie może być mniejsza niż 90 cm.

Prawidłowo dobrane urządzenie musi mieć długość 65–80 cm. Górna krawędź miski powinna znajdować się na wysokości 45–48 cm.

Miskę ustępową należy projektować w odległości min. 45 cm od najbliższej ściany.

Pojemnik na papier toaletowy należy umieścić blisko przedniej krawędzi miski ustępowej, żeby osoba korzystająca z toalety nie musiała sięgać do tyłu

11.8 Poręcz przy misce ustępowej.

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki

Kosztowność: niska

Poręcze muszą znajdować się w odległości 30–35 cm, od osi poręczy do osi miski. Gdy oś miski znajduje się 45 cm od ściany, poręcz mocowana do bocznej ściany może znajdować się w nieco większej odległości. Poręcz znajdująca się od strony wolnej przestrzeni musi być uchylna.

11.10 Umywalka i wyposażenie.

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki

Kosztowność: niska

Górna krawędź umywalki musi znajdować się na wysokości 82–85 cm. Jednocześnie przestrzeń pod umywalką nie może być mniejsza niż 65–70 cm. Pod umywalką nie wolno ustawiać szafek lub montować przepływowych podgrzewaczy wody. Umywalka nie może być też ustawiana na postumencie lub półpostumencie, gdyż osoba poruszająca się na wózku nie będzie w stanie z niej skorzystać. Głębokość umywalki musi powinna mieścić się w granicach 45–60 cm, dzięki czemu osoba poruszająca się na wózku będzie mogła schować kolana pod urządzeniem.

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki

Kosztowność: niska

Dla osób z niepełnosprawnością kończyn górnych istotny jest również właściwy dobór baterii. Dopuszczalne jest stosowanie baterii obsługiwanych za pomocą dźwigni lub fotokomórki. W obu przypadkach odległość dźwigni lub czujnika od przedniej krawędzi umywalki nie może być większa niż 30 cm, a odległość baterii od tej samej krawędzi nie może być mniejsza niż 20 cm. Uzyskanie takiego parametru możliwe jest m.in. dzięki zastosowaniu kranów z wydłużoną dźwignią.

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki

Kosztowność: niska

W pobliżu umywalki należy umieścić dozownik mydła oraz suszarkę do rąk lub pojemnik na ręczniki. Oba urządzenia muszą znajdować się w zasięgu osoby korzystającej z umywalki, a ich dolna krawędź nie może znajdować się wyżej niż 110 cm.

Lustro przy umywalce może być zawieszone na dwa sposoby:

- stałe – z dolną krawędzią nie wyżej niż 90 cm i górną nie niżej niż 190 cm ,
- uchylne – z rączką do regulacji umieszczoną nie wyżej niż 100 cm. W takiej sytuacji regulacja nachylenia lustra powinna pozwolić przejrzeć się osobie siedzącej na wózku oraz osobie stojącej.

11.12 Poręczę przy umywalce

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki

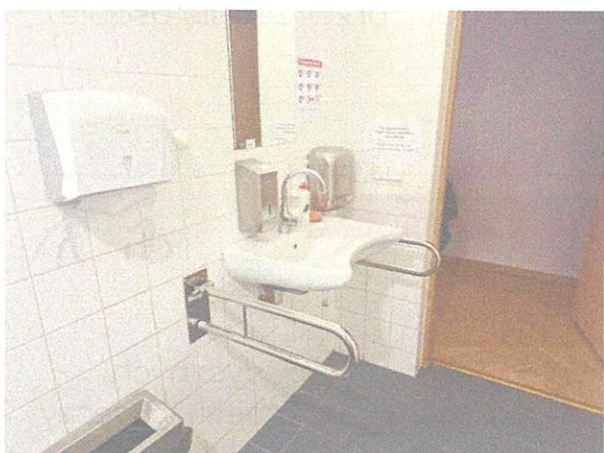
Kosztowność: niska

Dla osób korzystających z kul, laski lub innych pomocy ortopedycznych pomocne będzie zainstalowanie przy umywalce poręczy. Parametry poręczy powinny spełniać następujące warunki:

- odległość osi poręczy od osi umywalki: min. 40 cm, ale nie bliżej niż 5 cm pomiędzy krawędzią poręczy a umywalką,
- górna krawędź poręczy na wysokości górnej krawędzi umywalki,
- przednia krawędź poręczy sięgająca przynajmniej do przedniej krawędzi umywalki; zalecane są poręcze wystające od 10 cm do 25 cm przed krawędź umywalki. Stosując dłuższą poręcz, należy upewnić się, że nie ogranicza ona przestrzeni manewrowej w toalecie.

11. Toaleta dla OzN na kondygnacji I piętro - toaleta w części biurowej budynku (oznaczona jako toaleta damska)

11. Toaleta dla OzN na kondygnacji I piętro - toaleta w części biurowej budynku (oznaczona jako toaleta męska)

11. Toaleta dla OzN na kondygnacji I piętro - toaleta zlokalizowana w części wystawowej budynku

Toalety na kondygnacji I piętro przeznaczone dla osób z niepełnosprawnością zostały zaprojektowane w sposób generalnie poprawny,

jednak zauważalne są pewne niedociągnięcia wpływające na pełną funkcjonalność i bezpieczeństwo użytkowania.

Pomieszczenia są odpowiednio oznaczone i przestronne. W większości przypadków zapewniono przestrzeń manewrową z jednej strony muszli ustępowej, co umożliwia zarówno transfer boczny, jak i transfer przodem – zgodnie z podstawowymi zasadami projektowania uniwersalnego.

Jednak w kilku przypadkach zauważono niewłaściwe wysokości montażu elementów wyposażenia, takich jak poręcze, przycisk spłukujący, lustro, czy umywalka. Może to utrudniać samodzielne korzystanie z toalety przez osoby na wózkach inwalidzkich lub o ograniczonym zakresie ruchu.

Lustra zamontowane w toaletach również nie spełniają standardów dostępności – są umieszczone zbyt wysoko lub w sposób uniemożliwiający korzystanie z nich osobom poruszającym się na wózkach inwalidzkich. Zgodnie z zaleceniami, dolna krawędź lustra powinna znajdować się maksymalnie na wysokości 90 cm od podłogi, a samo lustro powinno być odpowiednio pochylone lub mieć wysokość umożliwiającą korzystanie z niego zarówno osobom stojącym, jak i siedzącym. Obecny sposób montażu znacząco ogranicza jego funkcjonalność i może wpływać na poczucie niezależności użytkowników.

Najistotniejszym brakiem jest brak systemu wzywania pomocy – zarówno w formie przycisku alarmowego w zasięgu ręki osoby siedzącej, jak i sygnalizacji wizualno-dźwiękowej na zewnątrz. Brak takiego systemu stanowi poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa użytkowników w sytuacjach awaryjnych.

Podsumowując, toalety są wykonane z myślą o dostępności, jednak wymagają korekty w zakresie detali montażowych oraz uzupełnienia o system alarmowy, aby w pełni odpowiadały obowiązującym standardom i realnym potrzebom użytkowników.

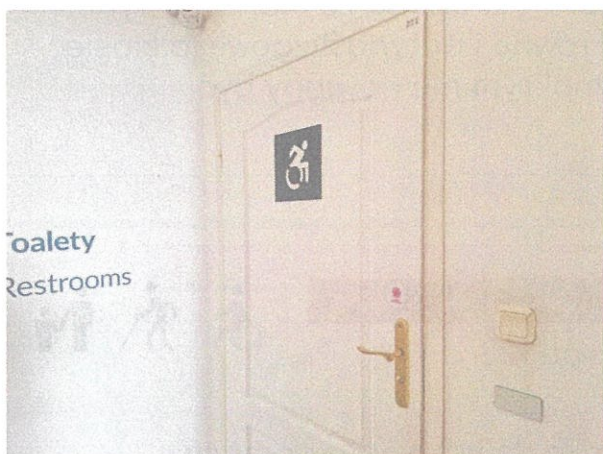
Szczególnie zaleca się poprawę dostępności toalety znajdującej się w przyziemiu. Jest to przestrzeń, w której stosunkowo łatwo można wprowadzić skuteczne usprawnienia, znacznie zwiększające komfort i samodzielność użytkowników z niepełnosprawnościami.

W pierwszej kolejności należy usunąć zbędne meble i elementy wyposażenia, które ograniczają przestrzeń manewrową i utrudniają swobodne poruszanie się wózkiem inwalidzkim. Dzięki temu możliwe będzie uzyskanie wymaganej wolnej przestrzeni umożliwiającej obrót o 150 cm.

Konieczna jest również regulacja wysokości montażu wyposażenia, w tym umywalki, lustra, podajników mydła i papieru oraz przycisku spłuczki, tak aby

odpowiadały one standardom dostępności (np. umywalka na wysokości 80–85 cm, dolna krawędź lustra na wysokości maks. 90 cm).

11. Toaleta dla OzN na kondygnacji II piętro

Stan istniejący: Toaleta znajdująca się na II piętrze nie jest przystosowana do potrzeb osób poruszających się na wózku inwalidzkim. Mimo zastosowania oznaczenia sugerującego dostępność, pomieszczenie to nie spełnia podstawowych wymogów w zakresie dostępności architektonicznej.

W toalecie brakuje przestrzeni manewrowej, niezbędnej do swobodnego wjazdu i obrotu wózkiem. Dodatkowo, miska ustępowa została zamontowana na podwyższeniu (stopniu), co całkowicie uniemożliwia bezpieczny i samodzielny transfer z wózka. Takie rozwiązanie stanowi poważną barierę funkcjonalną i może prowadzić do zagrożenia upadkiem.

Umywalka jest źle dobrana – jej kształt i sposób montażu nie umożliwiają podjazdu wózkiem, a brak wolnej przestrzeni pod nią uniemożliwia komfortowe korzystanie. W toalecie nie zastosowano również żadnych elementów wspierających orientację przestrzenną, a brak jest również systemu wzywania pomocy.

Pomieszczenie nie spełnia żadnych z kluczowych kryteriów dostępności i wymaga gruntownej przebudowy, aby mogło być użytkowane przez osoby z ograniczoną mobilnością.

11.2 Toalety - Przestrzeń manewrowa

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: Długi

Kosztowność: wysoka

Obszar manewrowy w toalecie powinien mieć wymiary min. 150x150cm. Żadne elementy wyposażenia nie mogą znajdować się w obszarze manewrowym. Podłogi i posadzki w toaletach muszą być równe i antypoślizgowe (o klasie poślizgowej minimum R11). Nawet w stanie mokrym nie powinny być niebezpieczne dla użytkowników

11.3 Urządzenia alarmowe

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki

Kosztowność: niska

Toalety należy wyposażać w przycisk lub linkę do wzywania pomocy. Urządzenia te aktywują alarm w pomieszczeniu obsługi. Powinny się one znajdować na maksymalnej wysokości 40 cm od podłogi. Można zastosować linkę biegnącą wzdłuż ścian, umieszczoną na wysokości 40 cm. Siła potrzebna do uruchomienia przycisku lub linki nie może przekraczać 30 N.

11.5 Drzwi

Zalecenia rekomendowane:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: Krótki

Kosztowność: niska

Dodatkowo zaleca się montaż poziomego pochwytu po obu stronach drzwi.

11.7 Miska ustępowa dla osób niepełnosprawnych - Przestrzeń manewrowa obok muszli

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: długi

Kosztowność: średnia

Zaleca się zapewnić przestrzeń manewrową po obu stronach muszli.

11.8 Poręczce

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki

Kosztowność: niska

Poręczce powinny wystawać od 10 cm do 15 cm przed muszlę.

11.10 Umywalka - Wysokość

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki

Kosztowność: niska

Lustro należy zamontować tak, aby jego dolna krawędź znajdowała się nie wyżej niż 80 cm od podłogi lub bezpośrednio nad umywalką. Dopuszcza się lustro uchylne z rączką.

Dozownik mydła, suszarkę lub ręcznik należy zamontować jak najbliżej umywalki na wysokości od 80 cm do 110 cm od podłogi.

11.12 Poręczce przy umywalce

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki

Kosztowność: niska

Poręczce przy umywalce powinny być montowane po obu stronach umywalki na wysokości 90 - 100 cm

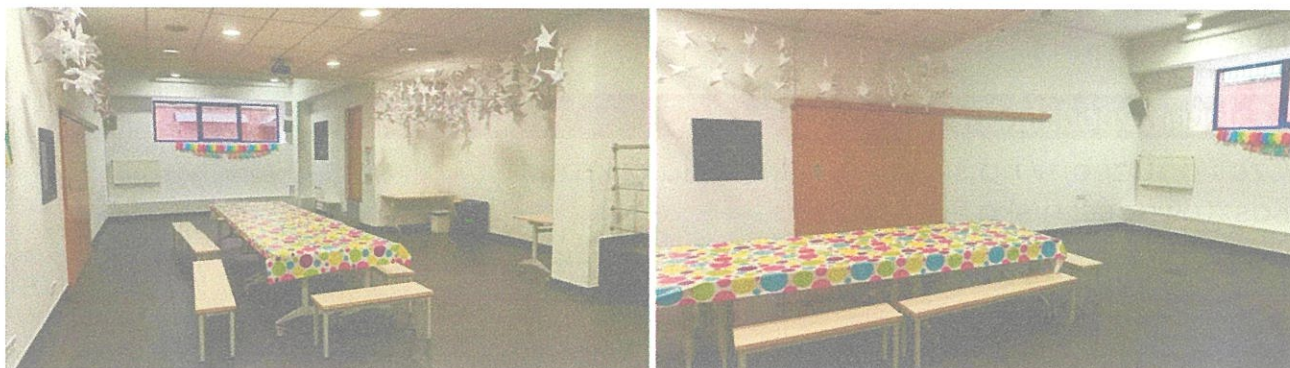

12. Pokoje rodzica z dzieckiem - nie dotyczy

13. Inne pomieszczenia

- sala warsztatowa na poziomie -1

Stan istniejący: Sala warsztatowa zlokalizowana na poziomie -1 jest przestrzenią funkcjonalną, przeznaczoną do prowadzenia zajęć edukacyjnych i praktycznych. Do sali prowadzą schodki, jednak zapewniono również alternatywny dostęp w postaci platformy podnośnikowej, umożliwiającej osobom z niepełnosprawnością ruchową samodzielne dotarcie do przestrzeni warsztatowej. Niestety, przy podnośniku brakuje zewnętrznej instrukcji użytkowania, co może budzić niepewność i ograniczać jego dostępność dla osób korzystających z niego po raz pierwszy.

Wnętrze sali jest dobrze oświetlone – zastosowano jednolite, nieoślepiające oświetlenie sztuczne, które zapewnia komfort pracy. Posadzka wykonana jest z materiału antypoślizgowego.

W sali znajdują się stoły robocze, jednak ich konstrukcja nie jest dostosowana do potrzeb osób poruszających się na wózkach inwalidzkich – blaty są osadzone zbyt nisko lub nie mają wolnej przestrzeni pod spodem, uniemożliwiając podjazd i komfortową pracę w pozycji siedzącej.

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki

Kosztowność: średnia

W celu zapewnienia pełnej dostępności sali warsztatowej na poziomie -1, zaleca się wymianę lub uzupełnienie istniejącego wyposażenia o meble przystosowane do potrzeb osób poruszających się na wózkach inwalidzkich.

W szczególności zaleca się:

Zapewnienie co najmniej jednego lub dwóch stanowisk roboczych z odpowiednio dostosowanymi stołami: wysokość blatu: 75–80 cm, wolna przestrzeń pod blatem: min. 70 cm wysokości, 80 cm szerokości, 60 cm głębokości, stabilna konstrukcja uniemożliwiająca przypadkowe przesunięcie stołu podczas podjazdu.

Zastosowanie stołów z regulowaną wysokością jako rozwiązania uniwersalnego, które umożliwi dostosowanie mebla do różnych użytkowników (dzieci, dorosłych, osób stojących i siedzących).

Upewnienie się, że droga dojazdu do dostosowanych stanowisk jest wolna od przeszkód i pozwala na swobodne manewrowanie wózkiem.

- Biblioteka

Stan istniejący: Biblioteka zlokalizowana jest w przestronnych, jasnych pomieszczeniach o wysokich sufitach i dużych oknach, co zapewnia dobre oświetlenie naturalne i przyjazną atmosferę do pracy i czytania. Pomieszczenia są estetycznie urządzone, a wyposażenie jest spójne i nowoczesne.

Miejsca do siedzenia w czytelni zostały rozmieszczone w sposób funkcjonalny i umożliwiający łatwe przemieszczanie się pomiędzy stolikami. Ich ustawienie jest elastyczne i można je z łatwością modyfikować, co pozwala dostosować przestrzeń do potrzeb różnych użytkowników, w tym osób poruszających się na wózkach inwalidzkich. Dzięki temu możliwe jest wygodne przearanżowanie układu stołów i krzeseł w zależności od liczby osób, rodzaju spotkania czy potrzeb indywidualnych użytkowników.

Stanowisko obsługi (lada biblioteczna) jest nowoczesne i dobrze widoczne, jednak jego wysokość może utrudniać kontakt i obsługę osób na wózkach inwalidzkich, ponieważ nie posiada obniżonego fragmentu lub blatu bocznego. Brakuje również oznaczeń dostępności, takich jak pętla indukcyjna dla osób słabosłyszących.

Pomieszczenia z regałami są dobrze oświetlone i przestronne, ale rozstaw między regałami może być niewystarczający do swobodnego manewrowania wózkiem, szczególnie jeśli regały są ustawione w sposób stały i nieprzesuwany.

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki
Kosztowność: niska

Zaleca się zapewnienie odpowiednio szerokich przejść pomiędzy regałami bibliotecznymi – minimum 120 cm, a optymalnie 150 cm – co umożliwi swobodne poruszanie się osobom na wózkach inwalidzkich, w tym również zawracanie oraz samodzielne sięganie po książki. Warto przeanalizować układ regałów i rozważyć ich przesunięcie lub usunięcie wybranych egzemplarzy, aby zapewnić wygodny dostęp do zasobów dla wszystkich użytkowników.

Zalecenia podstawowe:

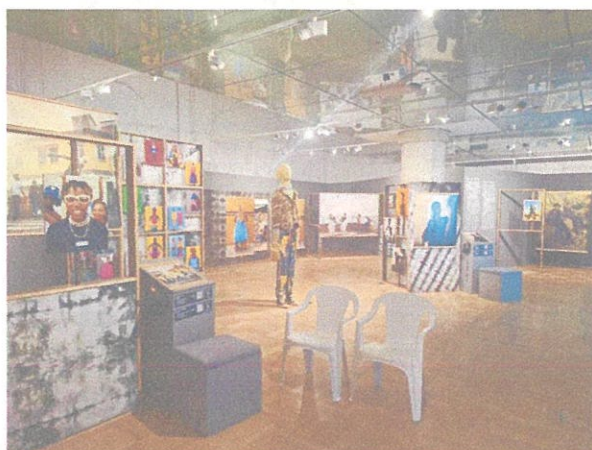
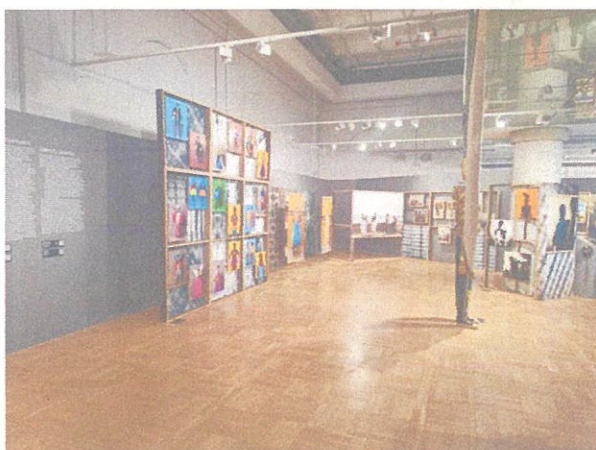

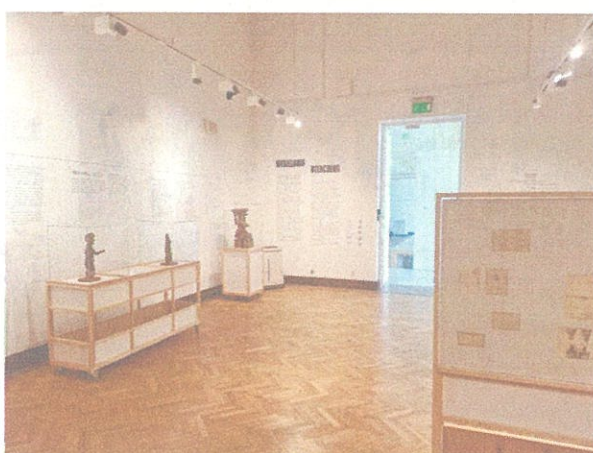
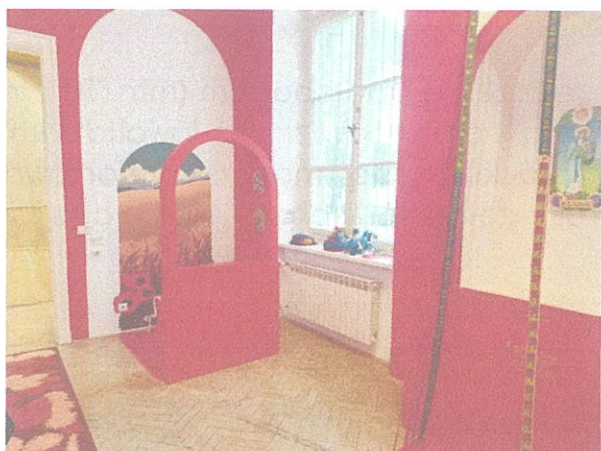
Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki
Kosztowność: średnia

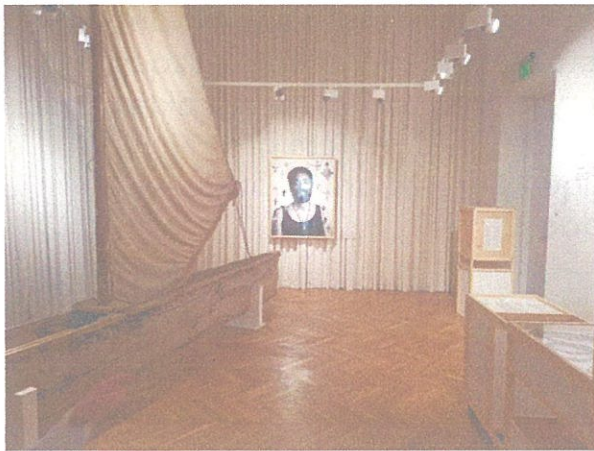
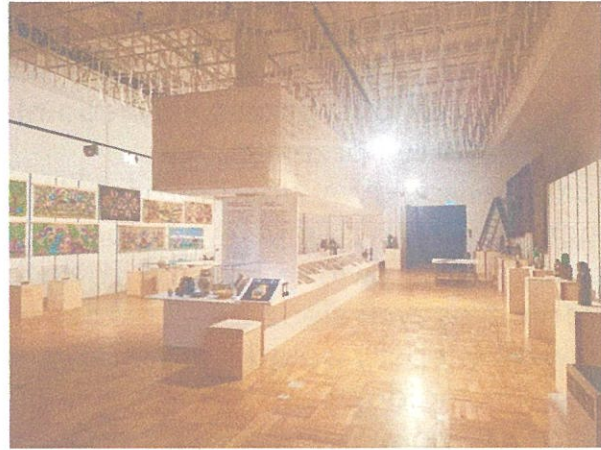
Lada obsługi powinna zostać wyposażona w obniżony fragment na

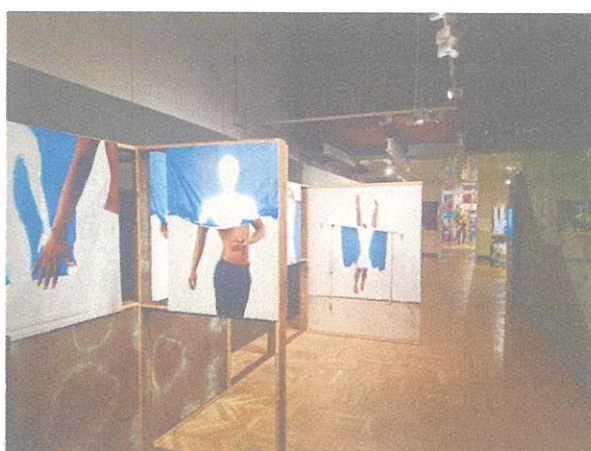
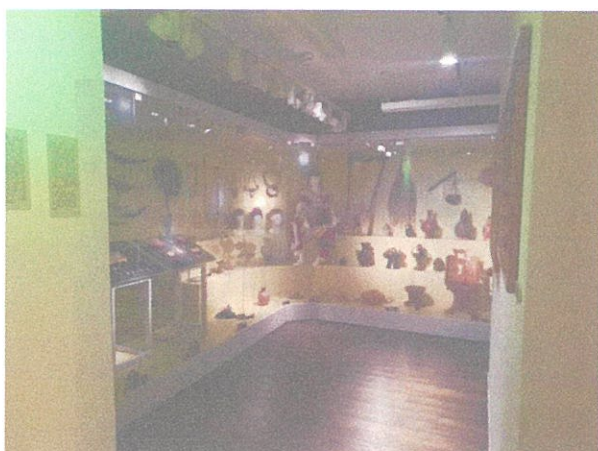
wysokości ok. 75–80 cm, z odpowiednią przestrzenią pod spodem (min. 70 cm wysokości i 60 cm głębokości), umożliwiającą podjazd wózkiem inwalidzkim. Dzięki temu osoby poruszające się na wózku będą mogły komfortowo skorzystać z pomocy bibliotekarza oraz załatwić sprawy związane z wypożyczeniami i zwrotami.

- Sale wystawowe

Stan istniejący: Sale wystawowe są przestronne, dobrze oświetlone i estetycznie zaaranżowane. Układ przestrzenny umożliwia swobodne poruszanie się, także osobom z ograniczoną mobilnością. Z punktu widzenia architektury i układu przestrzennego nie budzą one większych zastrzeżeń – są czytelne, otwarte i przemyślane.

Jednak z perspektywy dostępności ekspozycji dla osób poruszających się na wózkach inwalidzkich możliwe są pewne usprawnienia. Niektóre blaty wystawowe są ustawione płasko i zbyt wysoko, co utrudnia ich komfortowe oglądanie z pozycji siedzącej. Zastosowanie pochyłych blatów wystawowych umożliwiłoby lepszy wgląd w prezentowane materiały.

Dodatkowo, znajdująca się w jednej z sal tablica multimedialna została umieszczona na wysokości odpowiedniej głównie dla osób stojących, co może wykluczać część odbiorców. Warto rozważyć instalację dodatkowych punktów dostępu multimedialnego na wysokości dostosowanej do osób siedzących. W miejscach, gdzie znajdują się stoliki (np. do rysowania, pisania lub aktywności edukacyjnych), należy zapewnić wolną przestrzeń pod blatem oraz odpowiednią szerokość dojazdu, umożliwiającą podjechanie wózkiem i korzystanie z przestrzeni na równych zasadach.

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki

Kosztowność: średnia

Stoliki wykorzystywane w salach wystawowych i edukacyjnych powinny być dostosowane do potrzeb osób poruszających się na wózkach inwalidzkich. Zaleca się, aby wysokość blatu wynosiła 75–80 cm, przestrzeń pod blatem miała co najmniej 70 cm wysokości, 60 cm głębokości i 80 cm szerokości, przy

każdym zestawie stolików zapewniono co najmniej jedno stanowisko dostępne dla osoby na wózku.

Blaty ekspozycyjne powinny być ustawione pod kątem nachylenia w stronę widza – umożliwia to wygodne oglądanie eksponatów również z pozycji siedzącej.

Górna krawędź pochylonego blatu nie powinna przekraczać 120 cm, a dolna powinna znajdować się na wysokości umożliwiającej podjechanie wózkiem (ok. 70–75 cm).

Należy unikać ustawiania eksponatów wyłącznie na poziomie wzroku osoby stojącej – materiały powinny być czytelne także z poziomu siedzącego.

Przy ekspozycjach i stolikach należy zapewnić wolną przestrzeń manewrową o wymiarach min. 150 x 150 cm, aby osoba poruszająca się na wózku mogła swobodnie zawrócić lub zatrzymać się bez blokowania przejścia.

Zalecenia szczególne

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki

Kosztowność: wysoka

Zaleca się wzbogacenie przestrzeni ekspozycyjnych o elementy sensoryczne, które zwiększą dostępność i atrakcyjność oferty dla osób z różnymi potrzebami, w tym osób niewidomych, niedowidzących, dzieci oraz osób z niepełnosprawnością intelektualną.

- Rekomenduje się instalację interaktywnych przycisków dźwiękowych, paneli dotykowych oraz modeli 3D (np. wypukłych schematów, makiet), które umożliwią poznanie treści za pomocą zmysłu dotyku i słuchu.
- Ekspozycje powinny zawierać elementy wielozmysłowe: dźwięki, materiały o różnych fakturach, zapachy – tam, gdzie to możliwe.
- Tablice opisowe mogą być uzupełnione o opisy w alfabecie Braille'a, piktogramy i język łątowny do czytania (ETR).

Zalecenia szczególne

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki

Kosztowność: wysoka

W przestrzeniach wystawowych zaleca się umieszczenie łatwo dostępnych i

widocznych miejsc odpoczynku, które umożliwią zwiedzającym przerwę w komfortowych warunkach, bez konieczności opuszczania wystawy.

- Miejsca odpoczynku (ławki, pufy, fotele) powinny być rozmieszczone w odstępach nie większych niż 50-70 metrów na trasie zwiedzania.
- Co najmniej część siedzisk powinna być wyposażona w oparcia i podłokietniki, ułatwiające korzystanie osobom starszym i z trudnościami w poruszaniu się.
- Rekomenduje się zapewnienie wolnej przestrzeni obok siedziska dla osoby na wózku inwalidzkim – bez konieczności zajmowania ścieżki zwiedzania.
- Miejsca te powinny być ulokowane w spokojnych strefach, oddalonych od źródeł hałasu lub intensywnego światła, co sprzyja osobom z nadwrażliwością sensoryczną.

- Sala kinowa i patio

Stan istniejący: Sale są przestronne, dobrze oświetlone i estetycznie zaaranżowane. Z punktu widzenia architektury i układu przestrzennego nie budzą one większych zastrzeżeń – są czytelne, otwarte i przemyślane.

- Pracownie

Stan istniejący: Sale warsztatowe, pełniące funkcję pracowni, są przestronne, jasne i funkcjonalnie zorganizowane. Duże okna zapewniają dobre doświetlenie naturalne, a wnętrza sprawiają wrażenie przyjaznych i sprzyjających koncentracji. Układ mebli pozwala na prowadzenie zarówno zajęć grupowych, jak i indywidualnej pracy.

Rozstaw stołów i krzeseł jest elastyczny, co pozwala na łatwą reorganizację przestrzeni w zależności od potrzeb uczestników i charakteru warsztatów. Dzięki temu możliwe jest również dostosowanie układu sali do użytkowników poruszających się na wózkach inwalidzkich.

W przypadku zajęć praktycznych warto jednak zwrócić uwagę na kilka elementów, które mogą wymagać dopracowania z punktu widzenia dostępności. Nie wszystkie stoły posiadają odpowiednią przestrzeń pod blatem, co utrudnia podjechanie wózkiem i wygodne uczestnictwo w warsztatach. W pracowniach, gdzie znajduje się sprzęt (np. drukarki, komputery, materiały plastyczne), należy również zadbać o odpowiednie wysokości montażu oraz swobodny dostęp do tych urządzeń z pozycji siedzącej.

Nie stwierdzono istotnych barier architektonicznych, jednak pełna dostępność warsztatów wymaga uwzględnienia potrzeb osób z różnymi niepełnosprawnościami na poziomie organizacji stanowisk pracy i wyposażenia.

Zalecenia szczególne

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki

Kosztowność: wysoka

Zaleca się wzbogacenie przestrzeni ekspozycyjnych oraz edukacyjnych o elementy sensoryczne, które zwiększą dostępność i atrakcyjność oferty dla osób z różnymi potrzebami, w tym osób niewidomych, niedowidzących, dzieci.

- W przestrzeniach edukacyjnych zaleca się wprowadzenie mobilnych zestawów sensorycznych: klocków fakturowych, plansz dotykowych czy przycisków aktywujących światło lub dźwięk.
- Dobrze sprawdzą się stacje interaktywne, pozwalające dzieciom i osobom z trudnościami poznawczymi samodzielnie eksperymentować z materiałem.

- Szatnia

Stan istniejący: Szatnia jest wyposażona w rząd szafek o jednakowej wysokości, ustawionych wzdłuż ścian. Pomieszczenie jest czyste, dobrze oświetlone i ma równą, twardą powierzchnię, co umożliwia poruszanie się osobom z niepełnosprawnościami ruchowymi.

Mimo funkcjonalnego układu, brakuje szafek dostosowanych do potrzeb osób poruszających się na wózkach inwalidzkich – wszystkie skrytki rozmieszczone są na jednej, stosunkowo wysokiej wysokości. Osoby na wózku mogą mieć trudność z dosięgnięciem górnych półek czy zamków. Dodatkowo, przestrzeń manewrowa między rzędami szafek może być niewystarczająca w przypadku potrzeby zawrócenia wózkiem.

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: Standardowy

Kosztowność: średnia

Aby zwiększyć dostępność, zaleca się:

- wyznaczenie kilku szafek na niższej wysokości (np. 80–120 cm),
- zapewnienie jednej lub dwóch szerszych alejek manewrowych,
- ewentualne zamontowanie szafek otwieranych na kod lub kartę, by ułatwić ich obsługę osobom z ograniczoną sprawnością rąk.

14. Ochrona przeciwpożarowa

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: długi

Kosztowność: średnia

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 869, z późn. zm.), właściciel, zarządca lub użytkownik budynku, obiektu lub terenu jest zobowiązany m. in. do:

- zapewnienia osobom przebywającym w budynku, obiekcie lub na terenie bezpieczeństwa i możliwości ewakuacji (art. 4 ust. 1 pkt 4),
- zaznajomienia pracowników z przepisami przeciwpożarowymi (art. 4 ust. 1 pkt 6),
- ustalenia sposobu postępowania na wypadek powstania pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia (art. 4 ust. 1 pkt 7).

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: Standardowy

Kosztowność: wysoka

Wymagania w zakresie ochrony przeciwpożarowej:

- zastosowanie na drogach ewakuacyjnych i w pomieszczeniach obiektów

przeznaczonych dla osób z niepełnosprawnościami - dźwiękowego systemu ostrzegawczego DSO (VES – Voice Evacuation System) emitującego sygnały głosowe informujące o kierunku ewakuacji lub o położeniu najbliższych wyjść ewakuacyjnych,

- wyposażenie holu windowego w intercom pożarowy z przekierowaniem do pomieszczenia ochrony (security room),
- zastosowanie znaków bezpieczeństwa dotyczących ewakuacji, oświetlonych wewnętrznie,
- zastosowanie na drogach ewakuacyjnych awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego,
- zastosowanie w systemach sygnalizacji pożarowej sygnalizatorów świetlnych i akustycznych,
- zastosowanie żółtej, czyli o największym kontraście względem otoczenia, barwy drzwi ewakuacyjnych,
- zastosowanie dodatkowej oprawy oświetleniowej stale pracującej nad wyjściami ewakuacyjnymi.

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: Standardowy

Kosztowność: średnia

Osobom z niepełnosprawnością wzroku należy zapewnić dostęp do informacji o kierunkach ewakuacji; w przypadku osób z dysfunkcjami słuchu – informacji o zagrożeniu i rozpoczęciu ewakuacji na przykład poprzez nadawanie informacji na monitorach wielkoformatowych. 4. Informacja dotykowa o kierunkach ewakuacji w postaci piktogramów dotykowych powinna być montowana w łatwo dostępnych miejscach (na poręczach lub narożnikach ścian).

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki

Kosztowność: średnia

Droga ewakuacji powinna być wolna od przeszkód i pozwalać osobie z ograniczeniami mobilności i percepcji na samodzielną ewakuację z budynku. Jeżeli nie jest to technicznie możliwe, należy tym osobom zagwarantować możliwość schronienia w specjalnych pomieszczeniach lub w miejscach oczekiwania na ewakuację zlokalizowanych w obrębie ewakuacyjnych klatek

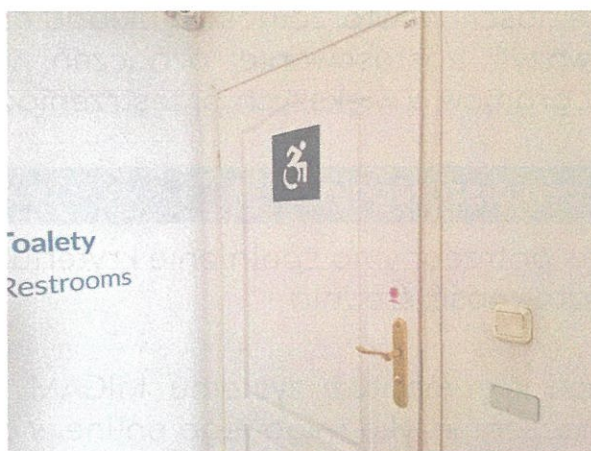
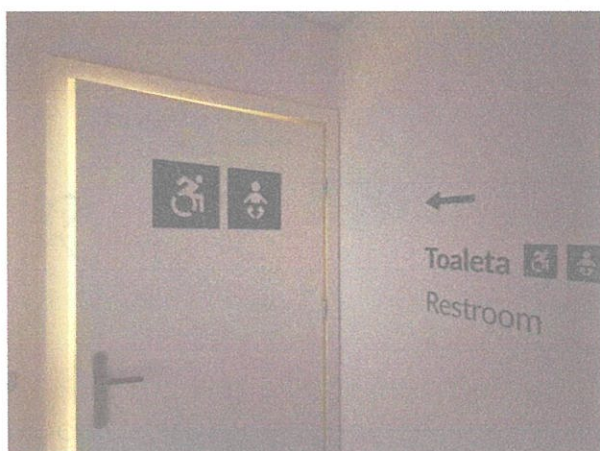
schodowych na czas potrzebny do przybycia ekip ratowniczych.

Miejsca oczekiwania na ewakuację powinny być odpowiednio zabezpieczone, o zwiększonej ochronie przeciwpożarowej i odpowiednio wyposażone w środki ochrony przeciwpożarowej i komunikacji z ekipami ratowniczymi.

Gdy w obiekcie nie ma specjalnych dźwigów osobowych do ewakuacji w czasie pożaru należy bezwzględnie zaprojektować pomieszczenia schronienia na wypadek pożaru.

Pomieszczenia schronienia należy lokalizować w pobliżu dróg ewakuacyjnych jako wydzieloną część klatek ewakuacyjnych lub jako niezależne pomieszczenia o podwyższonej ochronie przeciwpożarowej w bliskiej odległości od drogi ewakuacji.

15. Informacje

Stan istniejący: System oznakowania w budynku został zaprojektowany starannie i estetycznie. Oznaczenia pomieszczeń są czytelne, utrzymane w kontrastowych barwach i dobrze widoczne zarówno z bliska, jak i z większej odległości. Pozytywnym elementem jest obecność tabliczek z alfabetem Braille'a przed każdym pomieszczeniem, co znacznie zwiększa dostępność dla osób niewidomych i niedowidzących. Wskazania do toalet oraz innych funkcji (np. pokoi dla rodzica z dzieckiem) są odpowiednio oznaczone, a symbole piktograficzne są zrozumiałe i zgodne z powszechnie przyjętymi standardami. Jednak pewnym niedopatrzeniem jest brak kierunkowych strzałek i informacji w salach wystawowych. Osoby poruszające się po

ekspozycjach mogą mieć trudność z intuicyjnym odnalezieniem wyjścia, kolejnych sal lub punktów usługowych.

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki
Kosztowność: średnia

Zaleca się uzupełnienie systemu informacji kierunkowej w salach wystawowych, aby poprawić orientację przestrzenną wszystkich użytkowników, w tym osób z niepełnosprawnością wzroku, poznawczą oraz poruszających się na wózkach. W szczególności należy:

- umieścić strzałki kierunkowe wskazujące drogę do kluczowych miejsc, takich jak: wyjście, toalety dostępne, winda, punkt informacyjny, sala warsztatowa;
- dodać czytelne oznaczenia funkcji pomieszczeń w obrębie ekspozycji (np. „czytelnia”, „strefa multimedialna”, „kontynuacja wystawy”);
- stosować oznaczenia w kontrastowych kolorach z dużym stopniem czytelności i powtarzalnością układu graficznego;
- rozważyć zastosowanie oznaczeń w alfabecie Braille’a i/lub wypukłych piktogramów w większych przestrzeniach ekspozycyjnych.

Zalecenia szczególne

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki
Kosztowność: średnia

Zaleca się montaż systemu MIGAM, czyli system umożliwiający kontakt z tłumaczem języka migowego online w czasie rzeczywistym. Umożliwia osobom głuchym i słabosłyszącym komunikację z pracownikami instytucji za pomocą tłumacza polskiego języka migowego (PJM), dostępnego przez aplikację lub terminal. System ten zwiększa dostępność usług i obsługi dla osób z niepełnosprawnością słuchu.

Lokalizacja punktów dostępu do tłumacza migowego:

- Recepcja/główne wejście – obowiązkowe miejsce instalacji terminala lub dostępności online do tłumacza migowego.
- Punkty informacyjne i sprzedaży biletów – należy zapewnić dostęp do systemu MIGAM przy wszystkich punktach obsługi klienta.
- Sale wystawowe i edukacyjne – w miejscach, gdzie odbywają się

oprowadzania, prezentacje lub warsztaty, system powinien być dostępny w razie potrzeby.

- Pomieszczenia administracyjne i kontakt z pracownikami muzeum – zapewnienie dostępności systemu dla gości w przypadku potrzeby kontaktu z działem administracji lub obsługi klienta.

Sprzęt i dostępność:

- Urządzenia mobilne (tablety) lub stacjonarne terminale powinny być łatwo dostępne dla osób na wózkach.
- System dostępny przez stronę internetową muzeum – zapewnienie opcji połączenia z tłumaczem PJM (polski język migowy) również zdalnie, przed wizytą lub w trakcie planowania.
- Wyraźne oznaczenia graficzne wskazujące dostępność tłumacza migowego.

Szkolenia personelu:

- Przeszkolenie pracowników w zakresie: obsługi systemu MIGAM, podstaw komunikacji z osobami głuchymi, procedur aktywacji połączenia z tłumaczem.

Wymogi techniczne i dostępność:

- System musi być zgodny z wymogami WCAG 2.1 (dla strony internetowej).
- Zapewnienie działania systemu w godzinach otwarcia muzeum.
- Stabilne łącze internetowe oraz zapewnienie prywatności rozmowy z tłumaczem.

Informacja i promocja:

- Informowanie o dostępności systemu na stronie internetowej muzeum, w mediach społecznościowych oraz przy wejściu do budynku.
- Możliwość wcześniejszego zarezerwowania usługi tłumacza online.

16. Akustyka pomieszczeń

Podczas audytu dostępności nie było możliwe pełne i obiektywne zbadanie warunków akustycznych w pomieszczeniach, ponieważ muzeum było w danym czasie puste i nie odbywały się żadne wydarzenia ani zajęcia. Mimo to, na podstawie rozmów z pracownikami oraz obserwacji charakterystyki pomieszczeń, można wskazać potencjalne potrzeby w zakresie poprawy akustyki – zwłaszcza dla komfortu osób z nadwrażliwością słuchową, niedosłuchem oraz trudnościami poznawczymi.

1. Sale wystawowe

Pomieszczenia ekspozycyjne są przestronne i twardo wykończone (posadzki, ściany, sufity), co sprzyja pogłosowi i rozpraszaniu dźwięku. Pracownicy sygnalizują, że w trakcie dużego ruchu odwiedzających poziom hałasu może być uciążliwy.

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki
Kosztowność: średnia

Zastosowanie zasłon akustycznych lub paneli dźwiękochłonnych na wybranych ścianach lub w formie podziału przestrzeni. Materiały te mogą pełnić również funkcję organizacyjną (np. oddzielenie części ekspozycji czasowej od stałej) i poprawiać orientację w przestrzeni.

2. Sala kinowa

Sala kinowa wymaga kontroli rozchodzenia się dźwięku, zwłaszcza w kontekście ewentualnych pokazów edukacyjnych lub filmowych z udziałem osób z nadwrażliwością słuchową. Brakuje widocznych materiałów tłumiących (zasłony, wykładziny, panele ściennie).

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki
Kosztowność: średnia

Wprowadzenie zasłon zaciemniających o właściwościach akustycznych oraz

uzupełnienie przestrzeni o materiały tłumiące pogłos (np. miękkie wykładziny, elementy z filcu lub pianki akustycznej na ścianach bocznych).

3. Sale edukacyjne i warsztatowe

Pomieszczenia edukacyjne i warsztatowe mają charakter użytkowy i są przystosowane do pracy w grupach, ale przy większej liczbie uczestników może pojawić się problem z pogłosem i trudnością w skupieniu.

Zalecenia podstawowe:

Czas potrzebny na spełnienie kryterium: krótki
Kosztowność: średnia

Zastosowanie zasłon wyciszających jako przegrody dzielące przestrzeń w razie potrzeby oraz zamontowanie prostych paneli akustycznych na suficie lub ścianach. Rozwiązania te poprawią warunki do pracy, zwłaszcza dla osób w spektrum autyzmu, z trudnościami koncentracji lub nadwrażliwością sensoryczną.

Dobre warunki akustyczne są kluczowe dla komfortu i pełnej dostępności obiektu – zarówno dla odwiedzających, jak i uczestników zajęć edukacyjnych. Wprowadzenie rekomendowanych zmian poprawi jakość odbioru i funkcjonalność przestrzeni dla wszystkich grup użytkowników.

Opinia testerów z niepełnosprawnościami

Osoba niewidoma – Marek Reiss

W zakresie dostępności dla osób niewidomych muzeum wdrożyło kilka istotnych rozwiązań, jednak nadal istnieją obszary wymagające poprawy:

- Schody oznaczone zostały taśmą, co jest pozytywnym rozwiązaniem.

Rekomenduje się jednak stosowanie taśmy wypukłej i kontrastowej (np. żółtej), co zwiększy jej wykrywalność zarówno dla osób niewidomych, jak i słabowidzących.

- Toalety nie posiadały oznaczeń dotykowych, jednak planowany jest ich remont. Wskazane jest zastosowanie wypukłych oznaczeń umożliwiających identyfikację bezwzrokową.
- Obsługa windy nie jest intuicyjna.
- Audiodeskrypcja została przygotowana w języku polskim i angielskim, jest czytelna i zlokalizowana w sposób umożliwiający swobodny odbiór treści przez osoby niewidome i widzące. W jednym przypadku kod QR prowadził jedynie do wersji ukraińskiej – prawdopodobnie jest to błąd tymczasowy.
- Tyflografiki wykonano starannie – umożliwiają rozróżnienie struktur bez konieczności odwoływania się do pamięci wzrokowej. Tyflograficzne plany budynku są czytelne nawet dla osób słabo znających Braille'a. Zaleca się montaż tych planów na podestach lub kubikach zamiast bezpośrednio na ścianach oraz ich lokalizację przy stacjach z audiodeskrypcją danej ekspozycji.
- Z uwagi na rosnące znaczenie technologii wspierających, zwraca się uwagę na potrzebę utrzymania możliwości wykonywania zdjęć przez osoby niewidome – umożliwia to korzystanie z aplikacji generujących opisy za pomocą sztucznej inteligencji.

Osoba poruszająca się na wózku – Monika Machut

Audyt wykazał, że muzeum w dużej mierze zapewnia dostępność architektoniczną:

- Płaskie powierzchnie i brak progów umożliwiają swobodne poruszanie się po wystawach. Wejście do muzeum wyposażone jest w windę uruchamianą przez pracownika.

- Część gablot i ekranów multimedialnych zainstalowano w sposób utrudniający korzystanie z nich z poziomu wózka. Zaleca się ustawienie ich pod kątem oraz zapewnienie przestrzeni manewrowej.
- Toalety, choć ogólnodostępne, nie zapewniają wystarczającej przestrzeni manewrowej, co ogranicza możliwość bezpiecznego korzystania z nich przez osoby na wózkach.
- Zauważono obecność stojaków na rowery na dziedzińcu. Proponuje się dodanie przynajmniej jednego stojaka dostosowanego do rowerów trójkołowych, z których korzystają niektóre osoby z niepełnosprawnością.

Osoba głucha – Zuzanna Borowska

Dostępność dla osób głuchych oceniono jako bardzo dobrą:

- W muzeum dostępny jest tablet z materiałami przetłumaczonymi na Polski Język Migowy (PJM) i Międzynarodowy Język Migowy (IS). Tłumaczenia są czytelne i zrozumiałe.
- Choć nie wszystkie wystawy posiadają tłumaczenia na miejscu, muzeum umożliwia skorzystanie z usług przewodnika oraz tłumacza PJM na zamówienie.
- Jedna z wystaw korzysta z kodów QR prowadzących do materiałów w PJM i IS; inna wykorzystuje tablet z nagraniami, co stanowi cenne wsparcie dla osób głuchych.
- Muzeum wykazuje realne zaangażowanie w zapewnianie dostępu do treści dla osób z różnymi potrzebami komunikacyjnymi.

Audyt Komunikacyjno-Informacyjny

Muzeum Etnograficzne w Warszawie – raport skrócony

1. Obsługa osób ze szczególnymi potrzebami

- Formularz kontaktowy: dostępny na stronie, ale z barierami – muzeum samo zaleca kontakt innymi drogami.
- E-mail: dostępny, podany w sekcji „Muzeum bez barier”.
- SMS/MMS: muzeum udostępnia numer komórkowy – można wysłać wiadomość SMS.
- Komunikacja audiowizualna (np. wideorozmowy): brak takiej formy.
- Faks: niedostępny.
- Tłumacz PJM online: brak.
- Tłumacz PJM osobiście: dostępny po umówieniu – wg strony oczekiwanie wynosi 2-3 dni.
- Tłumacz-przewodnik: dostępny – dotyczy też oprowadzania po wystawach.

2. Środki techniczne wspomagające

- Pętle indukcyjne: 2 sztuki, w tym przy kasie i przenośne – szczegółowo opisane na stronie „Muzeum bez barier”.
- Systemy FM: dostępne, muzeum deklaruje posiadanie aż 100 urządzeń.
- Systemy IR / Bluetooth / inne: brak takich rozwiązań.

3. Informacje wspierające komunikację na stronie

- Tekst maszynowo odczytywalny: nie wszystkie pliki dostępne – w deklaracji wskazano np. problemy z PDF-ami bez rozpoznanego tekstu.
- Nagrania PJM: obecne – muzeum przygotowało filmy w PJM do wybranych wystaw i wydarzeń.
- ETR (tekst łatwy do czytania): dostępny – muzeum opublikowało przewodnik w tej formie.

4. Wnioski o szczególną formę komunikacji

- Muzeum nie otrzymało dotąd takich wniosków – zgodnie z deklaracją dostępności.

